

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Corpus Juris Canonici

Gregor <XIII., Papst>

M. DC. LXI. Coloniae Munatianae, 1661

[Liber Primvs.]

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62953](#)

DE JURE CANONICO, TITULUS PRIMUS.

Dividitur in tres partes. In prima ponit, unde dicatur Ius Canonicum.

In secunda, quid sit. In tertia, ex quibus constet.

Partes parent. b. d.

VRI Canonico daturam operam noscere oportet, unde talis denominatio defecdat. Et quidem Ius, generale est nomine Canonum vero, dicitur a verbo Graeco Κανών, & quod Latine idem significat, quod regulare: unde Ius Canonum, Ius regulare non male dixeris: quam denominatum esse accept, quod ex regulis priscorum Patrum ad sedis rivendit normam institutum deducunt fuit. Ed agitur Ius Canonicum, quod civium actiones ad finem aeternam beatitudinis dirigunt. Constat vero in primis Ius, divine legis praeceptis, confutacione, & constitutionibus: quae singula sunt, diligenter dispiciamus.

DE IVRE DIVINO, CONSVETVDINE ET CONSTITUTIONIBUS.

TITVLVS II.

Iudicium est, quod continetur in Legi & Evangelio, & est inviolabile. b. d.

Iudicium est, quod in Legi continetur & Evangelio, & est inviolabile. b. d.

Iudicium est, quod immutabiliter permanet. Sunt enim Legis & Evangelii precepta, aut moralia, aut iustitia. Moralia precepta nullam omnino mutabiliter esse posse ostendunt: Mystica vero, est quantum ad futurum mutata videantur, secundum moralem tamen intelligentiam nullam mutationem receperisse competit.

Quod si confutato, & unde duxerit originem, & quam ratione. b. d.

Primum est confutatio, post naturali legem sumptus exercitium, ex quo homines in unum convenientem coegerunt simili habitate: quod ex eo tempore factum creditur, quo Cain civitatem edificare legitur. Est autem confutatio, Ius quoddam moribus institutum, quod pro lege superponitur: in iis enim rebus, in quibus nihil certius divina scriptura, mos populi Dei, & instituta iurorum protegente tenentur sunt: & sicut prevaricatores divinum legum, ita contemptores Ecclesiasticarum, confutandum sunt coercendi.

Prava confutatio non legit. Hoc tamen de ea confutacione intelligere oportet, quae neque divino iuri, neque Canonicis contradicit: si quid autem contra fidem Catholicam usurpare dignoscitur, non tam confutando, quam venustas erit: nisi appellanda.

Quod si confutatio, & quorūplex: Ex eviles constitutione, quae non sunt contra Evangelium & Canones, sunt honoranda, licet ipsi Ecclesia non legitur.

a. c. d. dif. 3. b. dif. r. in sum. c. can. f. in itaq. dif. 3. d. can. f. in fin. & can. seq. dif. 10. e. can. 3. p. porro dif. 3. f. can. 1. in prim. ver. sub inc. dif. 13. g. can. 3. in prim. dif. 13. h. dif. 13. in sum. in fin. & can. 1. & seq. d. dif. 1. quib. sorti. k. can. 1. inter catena. & can. seq. dif. 13.

Constitutio a est lex scripta. Constitutionum autem b alia Civiles, alia Ecclesiastica. Civiles sunt, quas Princeps, aut Magistratus, aut populus sibi metit p. faciunt: quia quidem, si Evangelicis, atque canonici decretis non sint contraria, sunt omni reverentia dignata, atque eis Ecclesia sapientia contra hereticos, contra Tyrannos, & quocunque pravos uitunt: alioquin nullius momenti, quod uique adeo obinet, ut etiam si quid in eis statuum fuerit, quod Ecclesiarum respiciat communis, nullius firmatus existat, nisi ab Ecclesia fuerit comprobatum. Sed nos ad Ecclesiasticas constitutiones filium veritatis, earum originem, species, & autoritas breviter referentes.

DE ECCLESIASTICIS CONSTITUTIONIBUS.

TITVLVS III.

Canones quibus constent, & quae sunt Concales, & qua Concales universalia.

Cononus e quidem aliis sunt statuta Conciliorum, alii decreta Pontificum, aut dicta sanctorum. Conciliorum vero alia sunt universalia, alia provincialia, alia vero Episcopalia. Universalia sunt, quae sancti Patres ex universo orbe f in unum convenientes, iuxta fidem Evangelicam & Apostolicam considerantur.

Institutum universalium Conciliorum celebrandorum post Apostolos caput temporibus Constantini: & apud eorum celebrandorum est apud fidem Apostolicam auctoritas.

Vorunt & celebrandorum initium post sanctissimos Apolos a temporibus Constantini magni copit. Ipsi enim primi, cum fervente persecuzione docendorum plebium commoditas minima daretur, Christianis, ut liberè congregarentur, facultatem praefuerit. Legitima vero Conciliorum universalium aggregandorum potestas & auctoritas est penes sedem Apostolicam: quia e. si Romanus Pontifex intercessione impediatur, unum vel plures speciales ad hoc legatos continuere solet.

Quatuor sunt principalia Concales: Dicacum, Constantiopolitanum, Ephesinum, Chalcodenonum.

Inter eam autem concilia quatuor sunt, que totam principaliiter Christianam fidem complectuntur, quasi quatuor Evangelia: Nicenum Trinitatem, Constantiopolitanum, Ephesinum, & Chalcodenonem, in quibus velut in quadrato lapide sanctæ fidei structura configuratur.

Inter discordantes concilia proponere sententia ejus quod est majoris auctoritatis.

a. Canon. constitutio. 2. dif. 3. b. 3. dif. in sum. c. 3L p. canon. cum ad veram. 96. dif. d. canon. 1. in fin. & can. seq. dif. 10. e. can. 3. p. porro dif. 3. f. can. 1. in prim. ver. sub inc. dif. 13. g. can. 3. in prim. dif. 13. h. dif. 13. in sum. in fin. & can. 1. & seq. d. dif. 1. quib. sorti. k. can. 1. inter catena. & can. seq. dif. 13.

Aaa

Alia vero concilia, quæ ductu Sancti Spiritus congregata & celebrata fuerint, proximum ab istis sibi locum vindicant. Quod si quando inter ea discors sententia inventiatur, illius sententia magis est tenenda, cuius antiquior & major est autoritas.

Provincialia confita que sunt, & quam authoris, habeant.
Provincialia a concilia fuit quia proper Ecclesiasticas causas, & alterationem fedationes per negligias Provincias, convocante Metropolitane Episcopo omnes provincialis Episcopos, & cathedralium Ecclesiarum episcopula, celebrari placuit. Hac autem neque diffinendis, neque generaliter confundendi vim aliquam habent: sed tantum curandi, ut id feretur, quod alias statutum est, & quod generaliter fuit specialiter observari praeceptum est: licet interdum et ab hac ab refecto statutum, etiam Catholica Ecclesia participet.

Episcopalia concilia sunt, quæ Episcopus in sua dioce-

Episcopalia concilia sunt, quia Episcopus in sua diocesi singulis annis a convocat, dum inter suos Abbatibus, Presbyteros & Clericos cognoscit. In iis, quia quid ab Episcopo statuum fuerit, nec habuit extra Diocesem constituti, neque ignorantes (nisi sit ignorantia supina) ligantur. Quoniamobrem pastoralis officii cura populus, ut, qua in illis constituta fuerint. Episcopius placibus nota facere non omittat.

**Decreta Pontificum Romanorum aequo potest decretu concilio-
rum.**

Decreta & quoque Pontificum Romanorum Canonibus Conciliorum par potestate exequuntur. Nam si id demum hodie probatur, quod sedes Apostolica probavit, & quod illa repulit, rejecit: multo magis quis ipsa pro Catholica fide, pro fatis dogmarum diverso tempore scriptis, debet omnibus reverenter recipi.

*Scripta sanctorum non inserta Iuri communs, secundum post
decreta Pontificum Romanorum locum obtinent.*

Alia & fane est ea causa quae familiari yiri, vel scatra paginae interpretes scripta reliquerunt: nam quae facis canonibus inferius competuerint, parens cum eis obtinuit firmatum, cetera vero post facta Pontificum auctoritatem tenent: nam licet divinam scripturam interpretes scientia Pontificibus interdum praedabant, quia tamen haud potestem definitum, in scriptis quidem exponendis illis quandoque proponitur: in causis vero diffiniens, secundum post eos locum habere mentetur. Aliud est f' enim causis terminam impone, aliud scripturas diligenter interpretari, cum in negotiis diffiniendum non solum necessaria sit scientia, verum etiam potestas.

Ius Canonicum versatur circa personas, res, & judicia.

Verfatur autem Ius Canonicum circa tria: circa perso-
nas, res, & judicia. Verum quia posteriora duo ad
personas referuntur, videamus prius de personis: parum
enim esse illa nostra, si persone ignorentur, quantum
causa illa ipsa constituta sunt, & per quae ea omnia admi-
nistrantur.

DE IVRE PERSONARVM.
TITVLVS IV.

Christianorum quidam sunt laici, quidam clerci: & clericorum quidam sunt in sacerdotio constituti, quidam in sacris, non in sacerdotio, quidam nec in sacerdotio, nec in sacris.

Personarum genera duo sunt, unum laicorum, alterum vero clericorum. Laici, qui & populares dici possunt, sunt, quibus licet temporalia possidere, uxorem ducere, causas agere, inter virtutem &

a Dist. 17. per totum, & can. propter dist. 18. b d. dist. 18.
 c. 18. in sum. c can. pen. in Palea 18. dist. & c. scunt elim. extra de-
 accus. d can. i. per totum, dist. 19. e distinct. 20. per totum.
 f sed aliud. in sum. d. distinct. 20. g Can. duo sunt genera. 12.
 quatt. t.

irum judicare. Clerici sunt, qui divinis officiis
aut summi, & quos ab omni tempore celste conseruare. E-
stamus igitur de iis, qui divinis officiis summi sunt, non
cognovimus, quae sit ipsa persona summa, sicut etiam
qui laici sunt, intelligimus. Horum autem quaedam sunt
in fæcordato, quædam in fæcie, quædam in fæcio-
to, nec in facris. Rursum eorum qui in fæcordato in-
tulunt summa, quidam summa alioz gradu re-
cipiunt, quidam vero in inferioz. Videamus quia summa
de his fæcorditoribus qui in altiore gradu posse
timuntur, quædam in fæcio, quædam in fæcie, quædam
in facris ordinibus constitutæ sunt. Vnde etiam
de his, qui nec in fæcordoto nec in fæcio repre-

DE EPISCOPIS ET SYMMO
PONTIFICE.

TITVLVS V.
Episcoporum ordo est tripartitus, & Patriarchi primus
Papam locum tenent.

Naltiori gradu constituti sunt Episcopi. Etiamque
Episcoporum ordo tripartitus: Alii cum archi-
triarche, five Primates: ali Archipoli-
tici Episcopi Patriarchi & filii, qui primariis
monumentis Pontificum tenent locum: quia Cen-
tropolitanus, Alexandrinus, Hierapolitanus, Antio-
chensis. Appellantur autem Patriarchi, qui hunc inno-
rare funguntur, quasi patrum Principes: & dignitatis excellentiam, & crux eis in distincto Episcopis & Archiepiscopis appellatione respet-
etur.

*Archiepiscopi sunt presules Episcopatus annis Perpetui.
Archibishopi dicitur sicut unus Provinciae Ecclesiasticae*

Achiepiscopi & fuit unius Provin. Episcop. Principes & Praefatos. Provinciā dūlo
ante adventum Christi tempore; maxima et pars nostra
erant: quæ divino postmodum ab Apollon & eorum
succubis locis renova et fecit. Itaque deinde in
seculi nostros Patriarcha lascivissime regis
et sancta poni iustus. In civitatis non Metropoli-
tanis, quæ minores Iudices habent. illi hinc re-
funt, qui Metropolitanus, aut Archiepiscopus
metropolitana designatur. Ad hos igitur nos legimus
cognoscere pertinet; a quibus tamen si illi non
& accepti fuerint, ad Primates, sicut opimis
appellare poterunt.

Episcopi sunt, qui prae sum majorum paparum, & magis
tores appellari possunt, & magna est ipsorum in Ecclesiis
mitras.

Simpliciter autem Episcopum, qui inter pulis & frequentioribus civitatum prefut, iudicatores Latine dicunt possunt: Episcopus enim quod iudicator in Ecclesia praepositus est. Mores enim et usum populum infra se positorum speculatori resipiciuntur. Horum autem non modica in Ecclesia ei subiecta erit, ut etiam solvendis potestet, & viam

nam prater ligandi solvendi que potest
diligentia, foli sacrum chirisma conficere, & sic de
carios & Ecclesias consecrare, & pollutas repurgare. Co
licros ordinant, suspendunt & depunant; ad hos penit
excommunicatio, purgationis inditio, dispensatio, &
cetera iuris actiones.

*Lennis penitentia impulso.
Quod inferiora concidetur, multi magis credunt & ignorant
Vod autem duximus prasida filio Episcopo et
crede posse, non cum habet intellectum, quod
chiepisco & Primates non eandem habeant potest
a Can. verford. dif. 11. b dcan. 1. Patriarch. t. 1
ant. Patriarchalibus est. at priv. d Can. 1. v. 1
f. 2. C. 1. Episcopo dif. 11. g Can. 1. v. 1
C. 1. Episcop. dif. 11. can. quatuorv. dif. 11. et quatuorv. per manum*

4
5
ten: sed quod Presbyteris & ceteris inferioribus illa non
conceduntur. Ridiculum enim esset cogitare, Episcopis
illa quidem permitti, Archiepiscopis & Primatebus qui E-
piscopis praeulent, eadem denerari.

*Tota et ordinaria omnia ordinariorum, & Ecclesia Roma-
na omnes ecclesias subsum.*

Sicut autem Petrus Apostolus primus fuit Apostolo-
rum, ita & Ecclesia suo nomine consecrata, Dominio
infinitime prima est & caput ceterorum: & qui illi prez-
ceteros Episcopos antecellit: unde ad eam, tanquam
ad matrem & atque apicem, omnes maiores Ecclesie &
Episcopi recurunt, a qua quasi a quotidiam capite dona-
volum in corpus omne diffunduntur. Ipsa autem tan-
quam omnium magistra, celsiore fede sedens, a quo
quoniam judicari non poterit. Quinimo velut tempore:
Non omnes extra arcana positi diluvii valitatem consum-
punt, sic extra Petri navelculam constituti, eterna da-
mationis fluminibus obrenuntur.

DE ELECTIONE. TITULUS VI.

Duo modi creantur Episcopi.
Romontent autem tam Episcopi, quam prela-
tari, aut per electionem, aut per postulationem.

*Quod si electio, & quid ad unum ius eligendi habe-
re ceteris debet, alias non valit electio: & non citatus potest habe-
re electionem.*

Exterum ut prius de electione dicamus, Electio ni-
hil aliud est, quam homini aliqui cuiusdam ad dignitatem,
et fratrei societatem Canonice facta vocatio: nam
cum videtur prouiduum est Ecclesia, debent cuncti
qui eligendi ius habent, legitime citari, ut electioni in-
timi. Quod si vel in unius persona fuerit id omisum, ip-
sum reddire electionem talis omisito. Sepe etenim se-
cundum est, magis hoc in re unius obesse contempnunt,
quam multorum contradictionem. b. plane si is, qui cu-
ritas non fuerit, rarae adventures habere vellet electio-
num, confirmanda est electio. c.

Misit potest uni de capitulo votum suum demandare, b. d.

Sed si quis causa aliquo ad electionem accedere fui-
tus impeditus, votum suum uni vel pluribus de capitu-
lo demandare minime prohibendus erit.

*Tunc utravacum non potest unum procuratoris, aliun
propter nomine eligere, nisi habeat mandatum de eligenda certa per-
sona.*

Et si tantum uni votum suum quis demandaverit, &
aliun fuo, aliun mandantis nomine in scrutinio
dilectionum duxerit, nihil agit, nisi de certa eligenda
personae mandatum accepterit: quo causin illam mandan-
tis alium suo nomine jure consentire poterit.

*Dubius procuratoris ad eligendum datu in soldau, non pos-
sita ambis eligere, sed est melior conditio occupari: & si non ap-
petat de procuratore in occupando, propter electio a capitulo, vel
proxima nominatio in procurando, b. d.*

Quod si placuisse in solidum vices suas quis commi-
lit, non quidem omnes redire votum poterant
(qua vota dirigere possent in diversos, sive res non ha-
bitat eum) sed enim occupantis melior conditio: & si
ha concurreant, ut inter eos prior non appearat, isadmit-
tente dumtaxat, quem vel capitulum vel pars major ele-
gitur: vel si concordare nequeant, is qui primus in influ-
ento vel interis procuracionis nominatus fuerit.

Nisi sufficiunt plures deputari ad eligendum non in soldau, b. d.
Sed autem plures non in solidum confituti fuerint, ea-
dem ratione nullus eorum admittendus erit, sibi que-
mandus impetrerit, qui sic eos imprudenter constituerit.

Non potest votum in electione reddi per literas.

Sed cum absens reclamante capitulo extraneum con-
stituere nequeat, videamus an si nullus de collegio con-
velet esse procurator, faltem per literas votum suum redi-
cte valat? & sane, cum non ante electionem, sed in i-
pia electione secreta & sigillatim duxat singularium
vota sint exprimenda, per literas reddit non poterit.

*Sigilli villa non habent locum in electione Papa, in qua mul-
ta sunt floccata, i.d.*

Sed hoc quidem in aliorum Episcoporum, non in Ro-
mani Pontificis electione obninet. In hujus enim
nece illa necessaria est circatio, nec aliis quia absens votum
suum demandare permititur. Alia quoque in eo spe-
cialiter constituta sunt, que ex Decretalium libris decer-
tus est quam hic, accipere.

*Electio celebratur tribus modis, & quando per inspirationem:
& quod laici non per inspirationem, sed per confirmationem decur-
tur elegi, b. d.*

Elebratur autem electio tribus modis, a. per inspi-
rationem, per scrutinium, & per compromissum: per
inspirationem, ut cum electores nullo praecedente tradi-
tu, quia diuini Spiritus impulsu simili omnes in una
repenete consentiant, & simili unum nominant, quod si
tote laici prece vel precio & corrupti aliquem concordi-
bus clamoribus petant, non sunt tam per inspirationem,
quam per nefariorum compunctionem nominatus, omni-
penitus electionis fructu meritis care debet.

*Quomodo dicatur celebratur electio per scrutinium, & qui sunt
scrutatores, b. d.*

Et scrutinium fieri dicunt electio, cum praesentibus
omnibus, qui debent, volunt & possunt commode
interesse, tres de collegio fide digni alium sunt, qui fe-
cere & sigillarum vota cunctorum diligenter exquirant,
& denum in scripturam redacta publicant. Quo facto
collatione habita, is denum censetur electus, in quem
vel omnes, vel major & senior pars capitati statim con-
senserint.

*Pars minor eligendum, ad infringendam majori pars ele-
ctionem, potest opponere propria auctoritate ac zelo, & de re-
mitti electi, b. d.*

Quod si eligendum vota ita se divident, ut hinc qui-
dem electorum pars numerosior confusat, inde minor,
sed que non minus ex auctoritate eligendum, quam
ex meritis electi senior apparet, ad infringendam partis
numerousioris electionem facultas erit minori, & de
auctoritate ipsorum eligendum, & de meritis eorum qui
electi fuerint, opponere.

*Causa electorum fallitur a duabus partibus, non potest opponi-
re nisi de militate voti aliquis caro dicitur partium, b. d.*

Hoc tamen rite obtinebit, cum non magis in altera
parte contingat electus: ex extremo si quando &
duabus electionibus celebratis, pars altera eligendum,
alia duplo major numero deprehendatur, contra hujus-
modi electores ad extenuationem meriti vel auctoritis
ipsorum paucioribus, vel electo ab eis opponendi fa-
cultas non erit: quanquam, si quid opponere voluerint,
quod votum illius, cui opponitur, nullum ipso iure redi-
deret, id ei minimi censetur interdicendum. Vocantur
autem viri tres de collegio sumpti, scrutatores, eo quod
singulorum vota diligenter scrutentur.

*Quomodo per compromissum celebratur electio, & quod arbitri
non servantes formulis competit, nulliter eligunt, b. d.*

Per compromissum celebratur electio, cum plures idem
viri eliguntur, in quos omnium vice eligendi cer-
to modo facultas & potestas transfunduntur, qui arbitri
compromissi fines diligenter custodiuntur, faciunt, si
quid non secundum demandaram formam egerint, mul-
tum habitum esse juris effectum.

a. C. perpetua uhi presumpit. b. Heliae de elect. in 6. b. Can. &
ergo 5. q. 1. & 4. 2. de electio extra. c. C. si quando contingit. de
elect. in 6. c. C. si quis sufficit in primo de elect. in 6.

A A A 2

DE CONFIRMATIONE

ELECTIONIS.

TITVLVS IX.

Sicut debet intra mensa confidere electionis, alioqui alius potest intelligi, hoc dicit.

Non videndum est de confirmatione. Scendum est ita; in primis, Gregoriania constitutione in Lagunensi Concilio cautum fuisse, ut electores, quam primum commode possint, operam dent, ut electi confirmen habeant: quem si infra mensem, sine causa legibus cognita, electus accommodare distulerit, quod si eum fuerat ex tali electione questionum, statim carere debere: Electoresque ad aliam electionem libenter convolare.

Eiectus post confirmationem electionis praesumit, vel notitiam habitam, debet intra mensem ad sedem Apostolicam iter arripere, & quavis potest, confirmationem obtinere.

Adem confirmatione b' caverunt, electum infra tres dies post confirmationem electioni praesumit, si nullum officium impeditum obstat, confirmationem a superiori fratello petere debere: aliquo trimeliti spatio electio electionem esse penitus irritandam. Sed cum interdilecti, ut aliquorum locorum vicinias minus exigat, a legorum distanza prolixius tempus exposcat, confilicium Nicolai & vertus anasit: Ut electi, quorum electionis confirmationes ad fiducia Apostolica examen deducunt immensum subiecto, vel appellatio interjecta devolvit, ita mensum post confirmationem, vel habita de ipsorum electione notitiam, ad sedem ipsam Apostolicam iter arripere, & quanto citius commode poterit, cum omnibus iuribus coram fidei Apostolica personaliter comparecerint, siarum electionum confirmationes petiunt: aliosq; insuper adiecit, quibus Ecclesiarum periculis variabiliis ac malignitate subterfugis, electorum incommode se accidere occurritur: que non solum in electionibus, verum etiam in postulationibus obtinere volunt.

Non confirmatus non potest re Ecclesia administrare, h.d.

Quod nichil d' autem quis confirmatus non est, reum electio carum administrationi electione potest, si negligit Ecclesia, ad quam vocatus est, sese temere in effectu omni jure, quod ex re electionis qualitercum fuerit, statim privandus erit: nullo neque Economatus, ne preordinatione praetextu excilandus.

Electus non est obedendus, nisi littera confirmationis gemit. h.d.

Et hoc igitur qui confirmatus est, ab Apostolica sede literas, confirmationis sua tenorem continentes, illigat ostender, ad quose res pertinet: alioqui nulli enim electio debeat in literarum ostensione recipere tenetur. Quod & in promotione apud dictam sedem facta, in confirmationis, vel benedictionis munere, locum illud in confirmatione, vel benedictione, non habet.

Confirmatus non conceditur, nisi cum causa cognitionis. h.d.

Pautem e', ad quem confirmatione pertinet, diligenter examinare debet, & electionis processum, & personam electi, et enim hoc generale, ut ad eum pertinet examinatione, ad quem manu imposito spectat. Et cum omnia recte concurrant, tunc manus ei confirmationis imponatur.

Quod si fecus factum fuerit, non solum dejectendum erit dignus promotor, verum etiam indignus promovens putendus. Nichil enim quod Ecclesia Dei magis officiat, quam si indigni ad regnum assumatur animarum. Quidam in ecclesia facies ordinibus sibi locum vendicet, in Episcopatu tam non fortius: quod ad curam aliorum, in fe' p'p' debet offendere, quomodo ceteros in dicto Dei oporteat convervari. Quod si forte eligendum putatur in duas se diviserint partes, si confirmatoris judi-

cio alteri praferendus erit, qui majoribus juvatur studiis & meritis.

Si unus se postulatus, alius electus, proponitur electus aquae idem, neus, nisi postulatum sit duplo major numerus. Quia tamquam ignoranter indignum postulaverit, nec electio valer: sed si scirent, electio tener, hoc dicunt.

Electus post confirmationem electionis, vel notitiam habitam, debet intra mensem ad sedem Apostolicam iter arripere, & quavis potest, confirmationem obtinere.

In confirmatione facienda citandi sunt, quorun intercessio potest. Et edicimus apponentes, punctum. b.d.

Llud b' etiam confirmantem observare oportet, ne, dum nimis in confirmingando celestite uitetur, contra doctrinam Apostoli proprium affectum iuri & aquitati responsum. Itaque, si coelectus aliquis, vel contradicitor appearat, ante confirmationem nominatum vocandus est: alioqui si nemo appareat in foribus Ecclesie, in qua electio facta est, generaliter edicendum erit, ut si qui finit, qui confirmationi futura velint opponere, ad contradicendum in agnito peremptorio termino praesentes esse debent. Quae omnia locum habent, five concorditer electio fuerit celebrata, five non. Sciant tamen ii, qui contra electionem apponendum duxerint, fe', si probationibus definiti fuerint, ab omnibus penitentia praesidio exclusos, legitimis penitus esse subiecindos.

Potest disponenti cum electo schismatis, si nullum ordinem est schismatici subcepit, b.d.

De illo dubitari contingit, an ejus, qui abjurato schismate ad unitatem ecclesie reddit, confirminganda sit electio? & responsum est. Si a schismatici nulm suscepit ordinem, & ejus electio canonice celebrata comprehenditur, posse illam dispensativa confirmari.

Confirmatus & novum consecratus, exercet sicutum quod fuit iurisdictionem, non quod fuit ordinis. Et nemo das, quod non habet, h.d.

Igitur confirmatione fecuta, inter electum & personas eligentium, hoc est, Ecclesiam, spirituale coniugium & contra hitu. Quapropter confirmingatus liberam super illis factuendi nanci'ciut facultatem. Hoc autem sic intelligi oportet, et eorum quidem que jurisdictionis sunt, igitur, corrigendi, excommunicandi, iusjurandum exigendi, conferendi, confirmandi, & iis similibus, libera confirmingatio permisit isti tractatio: Ea vero, que non jurisdictionis, sed ordinis sunt, scilicet Clericorum ordinationes, benedictiones virginum, depositiones, Ecclesiarum & altarium confectiones, ante propriam confirmationem per agere prohibetur. Neque enim ratio ludere videtur, ut quis in aliis id conferre posset, quo eundem indigere dignificetur. Quod si consecratus sit, non solum quia jurisdictionis, verum etiam quia ordinis sunt, exequi poterit,

DE CONSECRATIONE.

TITVLVS X.

Consecratio expediti debet intra tres menses post confirmationem, hoc dicit.

Ebet igitur is qui canonice electus, confirmatus & examinatus est, novissime consecrari. Quod & quidem ne Ecclesia Pastora quasi deputata solario, aliquod patiatur incommode, intra tres menses

a C. scriptio ext. de elect. b. C. fin. de elect. in 6. c. C. quia diligenter ext. de elect. d. C. 2.5. facta autem ext. de translat. Epis. e. Gl. fi. ea. transmissa, extr. de elect. f. C. quod scilicet b. p. præterea, & d. gl. fi. ext. de elect. g. Can. 2. dicit. 75. AAAA 3

non quod illi caro, vel humanus sensus suaserit. Eapropter factis libris iugiter infistere illum oportet: nec enim sufficiens boni conseruatio, nill addatur scientia doctrina.

Epiſcopus huius officia ſunt: libere & liberat, b. d.

Sed & nec utramque ſibi ſufficere credit: nam larga quoq; manum libere debet, & neceſſitatem patientiā ſubvenientem alienam inopiam ſiam credens. Res ſuasiter habentiones, venatores, aut aucupes minimè difſerentia pueras potius in hofſpicio recipiat, & faciliſſim⁹ exēmptio ſuo ad hofſpitalitatem ſubditos attrahat.

Praeterea deſtruiſe ſe, prudens & peritius, non ſolū peritius, verum etiam negotiorum.

Obſtruiſe fit, non vinclentus: c: non fit percuſſor *, & ſad vindictam faciliſſim⁹: in omnigenere rerum agentium prudentiam fecum habeat: si enim mancum aut ebulim faſcia contigere nequaquam lex divina permittit, quanto magis doni coeleſtis diſpenſatores eſſe non convenit (id quod eſt detinueris) mente debilitatos.

Epiſcopus non debet fecularibus negocia ſe impicare, b. d.

Sicut autem Epipocopus nullo errore convenienti involvita ſit, ſed cupiditate corripit: & proprieſtate luxuripotis eſſe prohibetur, & aliquid etiam honoreſtudo inquit d: ut ſibi vicium & neceſſariā quazar, operari de te. Nam & domini negotiorum de templo verbaroſis expulſi: & a poſtole te, nemo militans Deo, implicatus erat.

Tuitius ſtadiuſi ſit: deſtituſi eſſe Epipocopus, b. d.

Vacuus & quoq; deſtituſi eſſe, & moribus & verbis pudenteſſe leſſe. Eapropter Magunino Concilioſum legitur, ut nullis faceretis femininas, de quibus ſuſcipio poſſit eſſe, reſinat: fed neq; matrem, aut amantem, aut fororum retinebat: quia & in illis, iſtigante diabole, ſelus perperat, reperit, aut in pedisfeſquias curat. Itaq; domesticarum, q; quoq; perfonarum immoderata familiariitate vitabit.

Quod qui ſit interius, debet per exteriora demonstrare, b. d.

Oficeri h item Epipocopus, catere osque Ecclesiasticis officiis mancipatos, per decentiam habitus ſeruum, diu, morum intrinſecam honeftetatem indicare, & ideo, ſi precequam ex cauſa urgente, indumentis, prater ordinis officiū decorare, praefertum publice, luxurianti, illorum impudenter variis modis, non minus recentioribus, quam antiquis Pontificum decretis coſtituerat. In ſumma, cum pro populo Epipocopi ſufragatores ad Deum parent, accedit eft ut omni genere viuuntum ejus gratiam habere nitantur: quia cum iſi, qui diſpliſe, ad intercedendum ministratur, itati animus ad deteriora provocatur.

in domo Dei excubare debet, ut oculus Epipocopi non immixtio meruerit appellari. Ea propter debet ſi audire iuris ſingulorum, & que corrigeenda & emendanda videbit, corrige & emendare. Quod ſi qua fuctint ira ardua, que per eum commode non poſſint terminari, ad Epipocopum iuum deferet. Difpiciat quoque ut Primicerius, Sacrifita, & Cufos injuncti libi munera ſolicitudinem diligenter exequantur. Sed & tertio quoq; anno, ſi Epipocopus non poterit, univerſam Parochiam circumire debet, & cuncta, qua ordinatione vel emendatione indigere videbit, ſecundum Canonicas functiones corriger: & a Epipocopi authoricas accesserit, excommunicacionis etiam ſententiam feret.

DE OFFICIO ARCHIPREBTERI.

TITVLVS XIV.

Archiprebyteri eſt vicarius Epipocope, cura diuina: & Archipreverorum diuina ſpecie, b. d.

Non ab illeſiles Archidiaconis Archiprebyteri habentur: nam & Praelati ſui circa ſpirituſia curam ſublevant a. Horum autem duplex eft ſpecies: ali⁹ enim urbani ſunt, ali⁹ autem exteri. Urbani ſunt, qui prafulsi ſui abfentis circa divina in urbe viceſt, aut preuentis curam minuunt: ut officium inchoando, celebrando, & benedicendo, & cunctis provideando, queſecordotum ministerio perfici debent.

Quod fit praefatio faroſorum Archipreverorum, b. d.

Xteri ſunt b, qui circa ſingula plebes conſtituti, non ſolū vulgi ſolicitudinem gerunt, verum etiam Prelatrorum, qui per minores titulos habitant, vitam iugis circuſcriptione cuiuslibet debent: qui licet ſuis praegit plebiis, ut Epipocopus Matrici praefeat Eccleſia: nihil tamen contra ſui prafulsi ordinare decretū audere debent.

Oblatum aliquam pro prefaturam, debent etiam habere eum pro prefatore ordinari, b. d.

Dimonendi c ſunt autem ii, qui praepofitūrū aliquorū ad administrationem canonice volunt obtinere, ut non ſolum nomen, verum etiam ordinem habere ſtudeant. Vnde d: niſi qui Archidiaconatum tenent, Diaconi: aut qui Archiprebyteratum, Presbyteri in tra annū ſiant, amittent honorem, etiamq; iusta cauſa prohibente Prelatrorum aut Diaconi eſſe non poentur.

DE OFFICIO VICARIL.

TITVLVS XV.

Vicarius Epipocopi non poterit inquirere, punire, perverſare beneficia, vel eadem conſerue, niſi hoc ſpecialiter ſibi committantur, b. d.

Per Vicarium quoque, cum Epipocopus per ſe ipſius defevire & refidere rationabilis cauſa prohibetur: aut praefens, omnibus commode pati eſſe non potest, Epipocopalis repreſentatur autoritas. In quo tamē illud advertendum eft, quod licet per generalem officii commiſſionem Vicario factam e, cauſarum cognitione transferatur: poterat tamen inquirendi, corrigiendi, aut puniendo aliquorum excessus, ſeu aliquos a ſuoi beneficiis vel administrationibus amovendis, vel beneficia conferendi (niſi ſpecialiter confeſſa fit) non tranſeruntur.

Habent curam auvariarum in diversis Eccleſiis, vel locis, non per ſe iniqua Vicariuſ.

Debet autem Epipocopus circumpreceſtus eſſe, ne laicū Vicarium ſibi conſtituat. Indeſcorum f eft enim, ſicut hominem viros Ecclesiasticos judicare: nec in uno eodemq; officio debet diſpar eſſe profello. Quod etiam lege divina prohibetur, dicente Moyte, Non arabi in breve & aſſiduamente, diſp. 25.

a Dif. 36. & ſeq. b Dif. 42. c Dif. 44. in ſum. & per nov. * dif. 45. d Can. 2. 21. q. 3. & per tetum. e In ſum. dif. 45. f Can. ex. de cohabit. cl. & mul. g Dif. 34. in ſum. & per tetum. h Dif. 40. & cl. 2. cod. tit. de vir. & boniſſ. pral. i Cap. & c. ad hac noſi. ext. cod. tit. & per tetum. can. 1. verſ. 2. In ſum. dif. 25.

a Can. 1. verſ. Archip. dif. 25. b C. ſin. c. tit. c Cl. 2. de arat. & qual. d Can. 1. dif. 60. e C. 2. & cap. ſeq. ex. tit. in 4. f Can. in noua allione. 16. q. 7. g C. ſi. ex. eo. tit.

A A A A 4

DE OFFICIO ARCHIDIACONI.

TITVLVS XIII.

Archidiaconus eft à Iure conſtitutus vicarius, & quod ſic ualens, & inter clericos cognofet, uifit, & corrigit, emendat, & aucto ad Epipocopum deforſ, de cujus licentia poterit etiam excommunicare, hoc dicit.

Quoniam vero gravis & lata eft Pastoralis officii cura, recte confitutus eft, ut aliqui in Ecclesia ſit, qui una cum Epipocopo onus ferant, & iſi Praelati valeant ſublevarē ſolicitudinem. Talis eft Archidiaconus i, qui major poſt Epipocopum, & eius vicarius ſepe reperitur. Curia vigilantia & ſolertia uifque adeo

Icōpus eum qui perpetuum Vicarium obtinet, per subtraktionem proventuum, vel ipsius Vicaria ablationem compellat, ut se in presbytery promoveri faciat.

Vicaria appellatur ad Archepiscopum: ab Archidiacono ad Episcopum. b. d.

Intra Vicarium autem & Archidiaconum illud interest, quod à Vicario, non ad Episcopum, sed ad Archiepiscopum a: ad Archidiacomo vero, nisi aliud Ecclesiasticum induatur conseruatur, ad ipsum cui immediate subjacet, Episcopum erit appellandum.

DE COADIVTORE.

TITVLVS XVI.

Ex causa datur Episcopo coadjutor, cuius datus ad fidem Apolos scriptus est. b. d.

Cedit b etiam interdum, ut pastor senio aut corporis valetudine impeditus, aut fana incendiis detinatur, super suum gregem exercitare non posse: ex proprio viri providus & honestus, illi in coadjutorum adjungendus est: per quem tam Episcopo, quam populo utiliter consulatur. Cuius datus, cum de causis majoribus esse confitetur, ad fidem Apostolicam, nulla obstante conseruandus, referenda est. Quod tamen sic intelligi potest: si non in remotis partibus explicanda sit: exteram, si procul ab Apostolica sede Episcopus in predictis deget, tunc secundum Bonifacianam constitutionem tenorem providendum erit.

Eiam inferioribus ab Episcopi datus est coadjutor: & utrius de facultatis Ecclesia erit subveniendum. b. d.

Nec e solum Episcopis datus erit coadjutor, sed etiam, si res exigat, inferioribus: unde, si vel Ecclesia Rectorem, vel Archidiaconum ita morbo aliquo configerit, impediti, ut Ecclesiasticis ministeritis, vel nullo patito, vel non nisi cum scandalo interfesse possint, eis quoque coadjutor adhucendus erit: & ita res temperanda, ut utriusque facultates, eccl. vite necessaria ministrantur.

DE COREPISCOPORVM VSV SUB LATO.

TITVLVS XVII.

Corepiscoporum usus substitutus est. b. d.

Eraut olim & Corepiscopi, quibus circa plurima cum Episcopis ministeriorum communis erait distinctionis spesfatio: quorum ramen instituto tam in Romana fide, quam in aliis totius orbis Ecclesiis, tantum probata & in operacanea, est penitus interdicta.

Matri monitione spirituali diffidetur translatio, renuntiatione & depositione. b. d.

Vidimus hucusq; de spirituali fecdere conjugi, quod ecclesiis vel populi initiali, firmatione ratificari, confirmatione intelligitur consummari: item de mortibus, & Vicariis, & adjutoribus Episcoporum: tractemus nuno, quibus modis Episcopus ab Ecclesia removetur: & sic quomodo tale conjugrum prater mortem dissolvitur. Contingit autem id tribus modis: Translatione, Renuntiatione, & depositione, seu degradatione: de quibus singulis videamus, ac primum de translatione.

DE TRANSLATIONE.

TITVLVS XVIII.

Translatio inducta est ex utilitate, & ex necessitate: & necessitate officiale, translatio irritatur. b. d.

a. C. Romana. de app. in 6. b. C. i. de cl. agrot. vel debil. in 6.

c. Per trium tit. extr. de cle. agro. d. Cap. i. s. praesenti quoq; de cl. agro. in 6. e. Can. Corepiscopo. & seq. di. 68.

Translations, quæ & mutationes & mutatio possum: instituta sunt utilitas & necessitas: ut in presbytery promoveri faciat. T. Nullitas, cum episcopis deponit, non possit esse, ut aliam transferatur, in qua impetrare posse verisimilius existimat. Siccum prout Apofolorum de Antiochenia civitate se fuisse manifestat, ut felicitet biuenienti episcopis proficeret, necessitate b verò nonnquam ambi episcopatibus mutationes fieri solent, hodiernum urgenter. Secunda si civitatem, de qua emigret episcopus, ad libera liberae, & ad priorem statum contingere, ut eam expulsum reveretur.

Episcopos transferre, ad fidem Romanum postulum posse dicit.

Sciendum est autem Episcoporum translatione, ut etiam in superiori, ad fidem Apolos institutum certitudine ratione pertinere: neque solum in matrimonio quicquam prater, cuius alienum amittere debet, aut posse. Quod optimis non solem in Apolos posse est, ut felicitet biuenienti episcopis proficeret, necessitate fuisse electus, & confirmatus: cum ut supra dicitur, vel electione, & confirmatione, inter performance & electionem & electi, conjugium sit spirituale contractum.

Quod propriæ auctoritate se ad eam designaverit, & habuerit auctoritatem, & ambitus, & ambitus, & ambitus.

Eapropter & quicunque variatis dubiis, etiam in impulsu Ecclesie, hoc medicinale, debet ad sepe plebem propria uterque traducere, a catheredra repellit debet aliena. Decreti populi nec illis praeferantur, quos ob avaritiam vel ambitionem contrahentes. Sicut enim vir f non debet adulterio amittere, ita nec Episcopus temere Ecclesiam, si quam defuit, relinquere, & uraltere sele conjugii; etiam illi puto fuerit attritus.

Dogma constitutionis est in Ecclesiis Episcopis, translatio ad Ecclesias inferiores. b. d.

Non ab omniis loris ratio obliterari possit, & per hoc ceteris infra Episcopalem dignitatem confundit. Nam si vel qualibet causa, propria sua intentione, & cum altero suum beneficium permaneatur, vellet, utique proprii beneficiorum facturam facere, beneficium & præbendaram, permissione generali fieri prohibetur: & præferim patricio pectu, quam spirituali, vel spirituali annis, tempore libera, monachia continet: Itet posse Episcopos de uno loco ad alium aliquos transfratre, ut qui loco minus fuerit utilis, alibi se valeant utilius exercere.

Si permittatio beneficiorum completa est ex a. v. & per hoc flatu numerus implatus, reflexione per se fidem ostendit.

Salio habito tractatu, probandum summam clementiam, & ab alio qui cum permissione transfratentur, hec qui posse suam regnate reculat, decipiunt: non enim decepti, & non decipiuntur jura libenter, licet tamen ei clementia veritatem beneficium adducatur, tribute tamen est simpliciter venia, condonatur ut at regnatum beneficium reverti posse.

Collatio de beneficio causa permissionis vacua, fida ut quam permittantibus, non tenet. b. d.

Et generaliter, ne concessione juris auctoritatis, sed etiam circa spiritualia, illudatur, si quod beneficium

dendum Pontificis aut alii cuiuslibet dignitatis vel beneficio, sponse ac liberè constitutus fuerit, si postmodum ignorans revocatus fuerit, tenebitur, celsus per eum facta, an sequam ad ipsius procuratoris, vel illius in cuius manus celsus fuerat facienda, notitiam revocationis huiusmodi fuit deducta: nisi forte per ipsos, aut alios dolo malo. Nam fuerit, quod minus ad eos, vel corrum alterum, ante cessionem revocatione perveniret.

Qui imperaverat cedendi licentiam, compellitur renunciare. b.d.

Aud juris est, si qui cedendi licentia cum instantia postulata, atque ea obtenta, levitate forte cedere praeferunt: eos enim ad cedendum compellendos esse generali Concilio statuitur.

DE DEPOSITIONE, SEV DEGRADATIONE.

ITIVLVS XX.

Spirituale conjugium disolvatur per degradationem. b.d.

Per degradationem quoque conjugium Ecclesie & Episcoporum dissolvatur. Nihil enim est aliud degradare, quam degradare: quod significum est ad militardinem & exhortationis ejus, qui militis defecit armate: cui tam militaris ordo, quam etiam insignia ob degradatum detrahuntur.

Dupliciter est degradatio, verbalis & actualis. b.d.

Esautem degradatio duplex, verbalis scilicet & actualis. Verbalis degradatio est, cum ab eo, qui auctoritatem habet, afflidente certo Episcoporum numero, depositionis factur sententia. Actualis vero, sive solemani est, cum non solum factur sententia, verum etiam ab eo, qui degradandus est, veties & singula infuria sui ordinis graduum auferatur. Cuius ordo ac series latissimum Bonifaciana constitutione demonstratur.

Proprius solus Episcopus potest deponere constitutus in minoribus ordinibus: secundum in majoribus. b.d.

Quod autem dicimus est, si Episcopo numero afflente, sic intelligi oportet, si in Episcopo, aut illo degradando agatur, qui sit in majoribus ordinibus constitutus. Ceterum si de his agatur qui minoribus tantum insigniti sint, proprii Episcopi sententiis, absq[ue] illo-rum Episcoporum i[n]tervenient, satis erit.

In degradatione, sacerdotum ob eas ambae harisi potest procedere sibi Episcopus delinquens, cuius futura munus praeditum. b.d.

Quoniam interdum etiam presbyter, vel in sacris constitutus degradandus fuerit, plurimum Episcoporum interventus necessarius non erit: nam tales, si pro heresi & seculari cuiuslibet tradendi, vel perpetuo immunitandi sint, quia Episcoporum numerus facile convenire non potest, solum Episcopus, convocatis Abbatibus & aliis praelatis, virisq[ue] sua deinceps pietate ac bonis artibus instruitis, degradare potest.

Degradatus traditur curia seculari, & pro debet Ecclesia sacerdotes. & degradatus semper sacerdi, excorvuncatur. b.d.

Ceterius igitur ob grave flagitium degradatus, cum ab Ecclesiastico foro fuerit projectus, seculari curiae traditus puniendus. Unde celebranda est, et talis degradatio feculasti praefete potestate, & cum perfecta fuerit, pronuntiandum, ut secularis iudex degradatum, tanguam clericali privilegio exstum, in forum suum recipiat puniendum: pro quo tamen Ecclesia debet intercedere, ut circa mortis periculum in eum sententiam moderetur: & si impetraverit, & degradatus poena fu-

a. C. quidam cedendi, extr. cod. cit. b. C. 2. 9. actualis. de po-
nus. in 6. c. d. ca. 2. 5. verbalis. de patre. in 6. d. d. cap. 2.
e. Canon. si quis tumidus. 15. quesit. 7. f. Canon. si autem. in fin.
d. 15. q. 7. g. Canon. i. de barez. in 6. h. Canon. novissimi. extr.
in verbis significata.

perites fuerit, ab administratione sui ordinis abducere. Quod si singulo militi eius evanescatur, ut temerario sibi dum dudem commissum socius in personam attractare ministerium, etiam ab Ecclesia ex causa Apostolorum erit abscondendus.

DE SACERDOTIBUS IN INFERIORIBUS GRADU CONSTITUTIS

ITIVLVS XXI.

Sacerdotes inferiori gradus, sibi Presbyteri, non habentes obiter traditum iste. b.d.

Non defendamus ad sacerdotes in inferiori gradu constitutos: subiecquerunt postea dicti, quicunque sacerdotes non sicut vicem tamen constituti reperiuntur: ac deinde de his quoniam humilia in domo Dei necessarium ministrantur, qui in minoribus ordinibus dicuntur, de quibus omnibus, si quid superius locutione, de potius quam ex profecto locutus fuerint, deinde credentes sunt Presbyteri.

Sacerdotum in duas classes divisum, sive in inferiori gradu constitutis, sibi Presbyteri, non habentes obiter traditum iste. b.d.

Et attributi esse videntur: Hoc enim efficit, unde veteri testamento a Deo per Moyen familiis constitutis, qui ex preceptis Domini Aaron in funere Pontificis filios vero eis innuit in minoribus sacerdotibus: quoniam etiam in novo ab ipso Christo qui duxerit Apollonem minorum sacerdotes, legatisq[ue] successorebus, non sacerdotem elegit, dum ei p[ro] omniib[us] & per omnibus regni celorum tribuit.

Presbyteri & Episcopi sibi constitutis, sed in omnibus ordinibus, secundum in majoribus. b.d.

Presbyters etiam & autem & Episcopum sibi qui constat, sicut olim extitit affirmat, & aliquid, sicut degradatio sufficere non posset. Sed cum multi in singulari sacerdoti Presbyteri constituti essent, in remedio deficiunt, etiam illorum esse, ut per illorum sacerdotem, qui etiam illi preponendus electum autem Episcopum esse, eligentes Presbyterorum: quoniam ergo Episcopos eligendo crevit honor, ut illi tanguam sibi corporis obsecrare, iam pro sacerdotibus habeantur, qui non nullis Episcoporum disciplina & providencia gubernantur.

Presbyter appellatur p[ro]p[ter]a & p[ro]p[ter]a, quia sibi obsecratur. b.d.

Presbyteri & vero nonne, quantum sibi constat, sumptuum, magis tamen laetitia indicat numerum, quam corporis cantitatem.

Quae si Presbyterorum patet ut existimat. b.d.

Episcopi & igitur & presbyteri non penitus etiam milis circa facia ministeriorum dicitur. Nam enim, quae gerere potest Episcopus, quaeque habet, quodam illius permissione excepta, penitus sibi iure, quodam illius permissione excepta, penitus vero nullo modo potest stringere. Propter haec, etiam Dominici corporis & ac linguis condecorandas, etiam Episcopo praefente celebrat, admetetque sacerdotis sanctificata oleo inmungit, benedit, & de ecclesia pecatis penitentes, vel in extremis segnibus aliquam reconciliacionis admittendi potest, sicut in ultima cogitatione existimat.

*a. Dif. 21. in finem. & per totum. b. Caus. 8. videlicet ap-
21. distinct. c. Can. item idem. distinct. 6. & 6. Can. ap-
d. Can. quiescat. & Presbyter. distinct. 4. e. Can. ap-
v. distinct. 6. f. d. can. quiescat. & can. 1. al. pro-
ter. 25. distinct. g. Can. 1. & fig. 26. quiescat. & can. 1. Presi-
p. 25. 4. h. Can. 1. & fig. 26. quiescat. & can. 1. Presi-
p. 25. 4. i. Can. 1. & fig. 26. quiescat. & can. 1. Presi-
p. 25. 4.*

& baptizatos facio linire christate, & virgines Deo dicere, Presbyteris conceditur. Ecclesias vero erigere, concilare, reconciliare, sacrum christma confidere, Clericos ordinare, excommunicare, penitentes publice reconciliare, solis Episcopis referatur.

DE IIIS, QVI IN SACRIS SVNT
CONSTITUTI
TITVLVS XXII.

In sacra constituti sunt Diaconi, & Subdiaconi: & Diaconi deinceps confidere, sacerdotibus celebrantibus missere, non invenimus predicare: Eucharistiam vero prefante Episcopo, vel Presbyteri, popula erigere non possunt. h. d.
Sicut autem Episcopis Presbyteri, ita etiam b. usurpatione debent obedientiam Diaconi: ad quos Episcopum praebeat in fiducia pertinet, ne aut ipsa quoque modo ledatur, aut divina verba per deputatos polluantur. Sacerdotibus quoque celebantibus e. in omnibus officiis, Evangelium ad populam praebeat. Sed nec baptizare, & prefante Episcopo, vel Presbytero, nec Dominici corporis Eucharistiam, populo ergo audire debent, nisi praebeant omnibus longius fortasse constitutis, ne ecclesiastis ad extrema eos compellat.

Primitiva Ecclesia non habuit Subdiaconos, & apud antiquos Subdiaconus non reponeretur inter sacerdos ordines: sed postea & uero inter factos capitum est habet: & Subdiaconus potest eligi in Episcopum, b. d.
Sicut etiam & licet & Ecclesia primitiva legatur habuisse, ut tamen ordo apud antiquos inter factos non numerabatur: paulatim tamen post aliquor temporum curricula corpus est & Subdiaconatus inter factos ordinis reponi, eisque ad similitudinem tam Presbyterorum, quam Diaconorum continentia fuit imperata, Cumque a multis, in unum Episcopum Subdiaconus eligueret, hec siue, novissime g. post Urbanum Innocentium constitutus constituit, quia, ut in quoque in Episcopum liberum elegi valeat, declaravit ac statuit.

Iura que verisimiliter Subdiaconi, b. d.
Diaconum b. igitur Subdiaconus sequitur: ad quem calicem & patinam ad altare deferre pertinet, leviter tradere, eiusque ministrari. Vrceolum quoque, & aquam manile, & manutergium tenere, Episcopo, Presbyteri, & Levitis pro lavanda ante altare manusbus suam præbere.

Subdiaconus potest qui ordinari in decimo octavo anno, Diaconum in vigesimo, Presbyter in vigesimquarto, b. d.
Sicut autem Subdiacono minus creditur, quam Diaconi: & Diaconi minus, quam Presbytero committitur: ad Subdiaconatum minor atas, quam ad Diaconatum, & ad Diaconatum minor, quam ad presbyterum suffragani. Poterit igitur hodie i quis, nisi alius Diaconum obstat insperatum, decimo octavo anno ad primum sacram ordinem, vigesimo ad secundum, ad Presbyteratum vigesimquinto promoveri.

Proprii sacerdotes appelleruntur quis Eucharistiam confidit, imprimis Diaconi & Subdiaconi.

Diximus autem Diaconum & Subdiaconum non esse sacerdotes, proprietatem fermonis attendentis, proprie tamen factos est ei appellandus, cui sacrificium corporis & fanguinis Dominici in altari confidit.

re permittitur. Exterum & ipsi interdum sacerdotes appellantur, sed per abusioneum. Vidimus haec tenus de iis, qui in majoribus sunt ordinibus constituti: nunc videamus de iis, qui in Ecclesia Dei minoribus sunt ordinibus insigniti.

DE IIIS, QVI SVNT IN MINORIBVS OR-
DENIBVS CONSTITUTI
TITVLVS XXIII.

Minores ordines sunt Acolythus, exorcista, lectorum, & officiarius, hoc dicit.
Vnt igitur in Ecclesia alii minores ordines, qui siue sacramenta lunctione, sola Episcopi benedictione, cum quadam vasorum vel indumentorum distributione praefaxant: ut sunt, Acolythus, Exorcista, Lector, Officiarius. Acolythus a. estis, ad quem preparatio luminum, & qui cercum (a quo nomen quoque dicit) deferre debet, quique suffrageta pro Eucharistia subdiaconis preparat. Exorcista b. est, qui exorcismos memoriter retinere debet, manusque super energumenos & catechumenos in exorcizando imponeat. Lector c. autem est appellatur, qui lectiones debet pronunciare, & ea, quae Prophetæ vaticinati sunt, populus predicare. Ad Officiarium d. pertinet claves Ecclesie, ut claudat & aperiatur templum Dei, & omnia que sunt in eius extraque, custodiat, fideles recipiat, excommunicatos & infideles provido iudicio repellat.

Platynatus est minor unde, & potest conferri a solo presbytero.

Et & psalmista, id est, Cantor, qui absque scientia Episcopi e. presbytero solum subiente, officium suscipit cantandi: qui & ipse, licet apud antiquos dubitatum fuerit, inter minores ordines exceptus est annumerari.

Conficiuntur in majoribus ordinibus multo pale matronorum contrarie posse, sed constituti in minoribus posse: fed si contrahant, preventio beneficis & dignitatis Ecclesiasticis, b. d.

Hoc autem & sacerorum valde dispar est conditio: siquidem illis ita est continetia imperata g. ut nunquam ad matrimonium aspirare valeant: his autem si ad superiores ordines proverbi non noluerint, matrimonium contrahere minime interdictur: fed ex casu non solum ad factos ordines, & Ecclesiasticas dignitates, & administrationes admittendi non sunt: sed etiam b. beneficiis, quicunque forte haberint, privandi erunt: nam nec ea fine pravo exemplo possunt & gravi scandalo retinere i. & tales bona Ecclesiastica dilapidare solent. Hoc usque singulariter tam de majoribus ordinibus quam de minoribus breviter tractatum fuit: exponamus nunc aliqua, quae tam majorum ordinum, quam minorum, sunt communia.

COMMVNIA TAM MAIORVM, QVAM
MINORUM ORDINUM.
TITVLVS XXIV.

Minores debent Majoribus exhibere reverentiam, majori vero minoribus amorem & charitatem, b. d.

In primis admontendit sunt ii: qui minori sub ordine constituti sunt & officio, ut iis, qui ait ordine præcelent, aut officio, reverentia & obedientiam k. exhibent, nec per temeritatem alter alterius partes fibi vindicent. Majores quoq; meminerint, se maiores esse, non dominos: & eob id inferioribus non tanquam subditis dominantur, i.e.

a. Can. 1. 9. ad accl. distin. 25. b. d. can. 1. 9. ad exorcistam. c. d. can. 1. 9. ad lectorum. d. d. can. 1. 9. ad officium. e. can. Psalmista. dist. 23. f. gl. in vers. Psalmista. can. 1. 2. dist. & can. 1. vers. ad Psalmista. 23. distin. g. distin. 26. & 32. per rotam. h. Can. 1. 2. ad Subdiacon. dist. 23. i. Clem. fin. de stat. & qualitat. k. Can. 1. 2. ad Subdiacon. dist. 23. l. Clem. fin. de stat. & qualitat. m. Can. 1. 2. ad Subdiacon. dist. 23.

quasi clericos honorent, & diligant: & tales sint, qui non solum prasint, verum etiam profint.

Ordinatores debent infraire ordinando in diuinis. b.d.

Item sub gravis iuritionis comminatione ex ordinatio-
ne generalis Concilii debent Episcopi promovendos in
sacerdotias per scipios, vel alios idoneos viros super divi-
nis officiis Ecclesiasticis; sacramentis diligenter infraire,
& informare. Sanctius a enim (inquit) est paucos
honos, quam multos malos habere ministros: quia, si ca-
cus excus ducat, ambo in foecam dilabentur.

Ordinationem procedere debet diligens sacerdotum. b.d.

Precedet autem ordinationem diligens sacerdotum, b.
P nec nisi qui c. tam verbo fidel, quam rebus conversionis exemplo. Episcoporum vel populari testimonio
probantur, ad ordinem admittendi erant. Ordinatur
d. itaque accipit sacramenta divina legis peritos sacer-
dotes, & in Ecclesiasticis functionibus exercitantes, qui
ordinandorum genus, patrum, statum, locum ubi ordi-
nari sunt, si literis callenti, si instruti in lege Dei, & ante
omnia diligenter investigent, si fidem Catholicam dilin-
genter teneant.

Examen debet praestare collationem beneficiorum. b.d.

Quod e. in beneficiorum collationibus observan-
tum erit: qui enim beneficis Ecclesiasticis prefici-
endis fuerint, a iuri prius Archidiacono examinari debent,
& per ipsum postmodum Episcopo prefari.

Tam sacerdotiae ordinans, quam ordinans, sunt puniendi. b.d.

Inferius f. vero quibus talis cura committitur, caverre de-
bent, ne ad cuiusquam gratia, aut cuiuscumque munere
cupiditate illeci, a vero devient, ad indignum, & minus
idoneum, aut non examinatum ad facies gradus suscipi-
endos Episcopo praeterit. Quod si taliter fecerint, & qui
indigne acceperint, ab altari removentur, & qui dominum
Sancti Spiritus vendere contari sunt, coram Doco jam con-
demnati, Ecclesiastica dignitate carebunt.

Duo tempora in ordinationibus ferari debent, b.d.

Igitur e. per tres continuos dies diligenter examinari-
tur, & deni sabbatho, qui probat fuit. Episcopo pra-
tentent: Qui tamen secundum diversitatem ordinum,
temporis quo: scrabat diversitatibus: non enim h. o-
mnes ordines quibuslibet temporibus possunt:
nam Dominicus & aliis festis diebus unus, aut duos ad
minores licebit promovere, sed ad Subdiaconatum, nisi
in quartor temporibus: & una & altera statura die, nulli
Episcoporum, praeterquam Romano Pontifici, sicut aliquos
ordinari, nec alterius loci contraria est admittenda con-
fuetudo. Quod si forte secus factum fuerit, ordinans
quidem potestate privandus est ordinandi; & ordinans
cum characterem & minime dubitetur receperit, po-
tentia tantum pravia in suscepit ordinibus ministris
sistendum est.

Nec uno, nec duabus diebus continuato jejunio due sacri ordines
conferti possunt. b.d.

Sed i. nec uno die, nec duabus continuato jejunio ad
duos quis potest facies ordines promovere, arbitraric
ordinanti iufensionis immunita pone.

Minores ordines emere simul conferti possunt. b.d.

Diversum & statutum de minoribus, qui omnes vel
unica die conferti possunt.

Cum promoto per sacerdotum, posset, praemisso ordine reposito, dis-
poni, hoc dicti.

a Can. tales. distincti. 2. b Extr. de scrutinio in ord. sacer-
e Can. & canon. Episcopi. distincti. 2. d. Canon. quando Epi-
scopus. d. distincti. 2. e. Canon. ad hanc nos. vers. & hoc idem
ex de officiis. Archidi. f. Can. quando Episcopus. g. ipsi autem dis-
tincti. 2. g. de canon. quando Episcopus. 9. agitur. In Ca. 2.
g. 3. extr. de temp. ordin. i. C. dilectionis filium. extr. de temp. ord.
he Capri. cod. r. 1. Ca. litteris. extra de temp. ord. m. De
zad. cat. de temp. ord.

Per s. faltum vero si promoto fuerit quis quis
ter ordine praetermis reposito, ex misericordia
mitte permittendum erit.

Promotus a facio ordines, fieri videntur a politione pri-
ori potest fieri factos, nisi prius fuerit monachorum regis
cui si contra prohibicionem, quia tunc penititio Episcopi pro-
bito defensare, & qui non ordinatus, si misericordia deum, regis
potest ordinari. b.d.

Quod si b. fuitus ad facios ordines quis impo-
csteller interimatio: tunc cum nulla ratione inter-
dotalem potest ordinem promovere, nisi regis potest
cepto laudabilem aliquandiu ducentum, potest
si fecum misericorditer dispensari potest: si longe al-
la precedente inhibitione, condigna sacrificia impo-
sa, pro tuo arbitrio cum illo potest philosophare.
Quod si s. qui nullum adhuc pergitus auctoritate
divinum aliquod officium exercet, auctoritate
sue ordinari. b.d.

De eo qui non baptizatus ordinis regis nulli
dubitatur est: de quo potest multa usus dic-
tum obtinetur & confitetur: & confitetur: & merito: cum enim baptismum
iterum ordinetur: & merito: cum enim baptismum
maximum sacramentorum famam si fundatur, per
paradiscari non potest, ubi fundatur.

Sacra ordines tantum Episcopus confert, non merito:
ali: & Episcopus qui loco, non degredi remanserit, quod
non conferre potest: facti, si tuorum dignitatis, quia non
potest confert. b.d.

Laud postremo omnitudinem non est, quod mag-
nes & facios ordines illa est differentia, qui paulo
ap Episcopis, minoris vero etiam ab aliis quando an-
feruntur. Vnde de eo qualibet ei f. quilibet
renunciasset, an & quales ordines conferte potest? in
qua specie obtainit diffinio, ut si quidem loco non
quis renunciasset, eos quos ante renunciacionem potest
rogatus conferte potest. Quod si facio sacerdotem non
estiam diligenter renunciavit, minoris potest ei
reciperi, & in illis deficeret, & ad maius superponer-
tum, potest promoveri. Sunt in eis facio
ordinis tulerint quis recuperet, quia indegena est ista
officia non habebit exercituisse, ubi auctoritate
ter (nisi crassa & supina fuerit ignoratio), dilecta in-
fixis dispensare potest.

QVI TROMOVERI NON POSSUNT.
TITULUS. XXV.

Tonit quatuor causas fieri possunt, quia prohibicionem
ordinari, vel vituperari potest: sicutem ei, non
admittendi, quod fieri contingat quatuor ei, non
enim quis promoveri in ordinari ratione inhibetur
ad dictum delicti jam patrata, aut sufficiere sunt iusti-
tiae, aut corporis latronem.

Seruos & libertas maxima possunt ordinari, & fieri ordinari
ente domino si ex hoc liber & regnauit. b.d.

Attione subiectus & promovet impedire possit:
R. vi: eos enim, niti a dominio libet regi: liber
fuerint, nullo debet ordinare Episcopus nisi regi: liber
nim esse debet, qui divinis aggregandis ei militi. Quo
propter non solum servi, sed nec qui recte obedi-
a C. dist. 52. & c. xii. de clerico, p. 5. f. 14. b. 14.
seq. extr. de ex qui fieri ordin. f. 14. & C. 1. f. 14. seq. c. 1.
el. non ord. ministris. d. Can. 1. extr. de frater. n. 14. &
e. Glos. 2. d. 1. f. C. 1. extr. de Ep. 5. 14. 17.
ext. de servis novis.

manumissi sunt, cum adhuc servitutem quendam servire videantur, sunt ad clericatus ordinem promovendi: quod si contra factum fuerit, tam ordinantis, quam eius qui factum precinctus est cingulo, Canonicus penitus coercenda est audacia. Si tamen servus sciente domino fuerit ordinatus, ex hoc liber erit & ingenuus.

Mamamius ab Ecclesia, ut eidem servat in divinitate, non potest transire ad aliam Ecclesiam: scimus si simpliciter fuerit sacerdos, h.d.

Vnde si a quis Ecclesia servili conditione obnoxius: Quid ad eadem manumittatur, ut infingit ordine clericalem ea percepisse serviat in divinitate, liber status & ordinatus, ad aliam se transferre non poterit: sed si ab eo manumissus fuerit, ad aliam transiendi non erit licentia deneganda.

Monachis non ordinantur, nisi de sui fuerint Abbatibus.

Monachi luntate prepositi, ad ecclesiastica non sunt officia promovendi.

Lentus concessio a superiore religioso, ut possit consentire praefundendo se falso, non valit, h.d.

Sed etiam adhuc agitur cum religiosis, non solum circa ordines, sed etiam circa electionem, vel provocationem quilibet, si cui enim a superiore suo licentia concedatur, ut electioni, vel provocationi, si quare de ipso senti conigerit, si cum accommodate possit conuenienter, qui ambitionis vitio viam parat talis licentia, nullius fit mutatio existerit.

Nisi potest quia ab extraneo Episcopo ordinari, nisi de licentia suam concedere potest etiam vicarius & capitulum, sed fecit vacet, vel qui administrat, h.d.

Alii a ratione constitutum est, ne quis alieno dicere possit, ut in ratione constitutum est, ne quis alieno dicere possit.

Possunt enim praeceps superiori licentiam ordinari.

Si potest ipsum in spiritu alibus Vicarius generalis, vel letevante Capitulum, seu is ad quem tunc temporis admisitatio spirituualium nolit pertinere.

Hoc Episcopo non debet ordinare Ultramontanum, nisi de littera Papa, vel sua ordinari, h.d.

Ei non quidem non solum obtinet, Italis ordinari

Flagitiantibus, verum etiam exteris. Etenim illos

vulnus Italicus Episcopus ordinare debet, nisi vel a summa

Penitice speciale habeat licentiam: vel ab Episcopo,

de cuius dicere traxerit originem ordinandus, vel in

cuius dicere beneficium exigit, per eius patentes literas

summa rationabilem continent, quare ipsum nolit vel

requeat ordinare: & si qui contravenient, censuris canonicas coegerint, prout latius ex Clementis IV. confutatione apparet.

Hoc voluntarius non potest promovere, & promotus est

deponens: scimus si necessario, h.d.

Prout delicti ratione qui ordinari prohibetur, ut

qui homicidium aut aliud capitale crimen factum,

aut praeceps, aut confilio perpetraverit: & per surreptionem

aut promotor, deiciendis erit, dicente Domino, Si quis

percidet g. aut per infideli hominem occidit, ab aliari

non resolvit eum. De eo itaque homicida intelligendum,

et qui voluntate committit homicidium. Ceterum si

qui necessitate maxima arctati, effugiente nullo pacto via-

le, homicidium adferint, nullam ex hoc irregulari-

tatem incurrit.

Forbitur homicidium committendum, dum datur opera res il-

laria, sicut potest quem promoveri, h.d.

Vnde si neque voluntarium fuerit, neque necessari-

um, sed fortuitum, diffingendum est, num is

a. Cei libertatis. extr. de fer. non ordin. b. canon. i. dif. 50.

c. ad eur. extra de temp. ordin. c. elo. si de elect. d. o.z. &

f. dif. 50. g. cap. i. de temp. ordin. 6. f. can. si quis

reservau. 10. d. & per secundum. & em. de homicid. g. o.z. exar.

h. can. 2. dif. 50.

cujus occasione perpetratum fuerit, illicitus rei daret operam, licet. Si illicitus rei, & dans operam, utputatio, vel ludo incumbens, casu homicidium perpetraverit, vel bello etiam contra infideles se esse immixtus, volens Christiani nominis hostem interfecerit, nec & ad factores ordinis promovendus est, & promotus non solum ad superiores ascendere prohibendus est, verum etiam in subministrare: planus & ex dispensatione in inferiori ministrare sufficiendum est.

Si dans operam rei sit, ex negligencia homicidium committi irregularitatem incurrit: scios, si non ex negligencia, sed mato causa, h.d.

Si dicitur & si licitus rei opera dabatur, nec tamen debilitas tam quis operi suo adhibuit diligentiam, ex quo homicidium sequuntur est, ab omni ministerio altaris excludendus erit: quod in correspondum est, qui puerum & iniunctu discipline ita percussit, ut ex percussione expireret, vel ex ea in aliam infirmitatem incidit, ex qua compertum fuit expirasse. Preceptoris enim nimis favit culpa & signatur. Diversum statuit, si nulla culpa subfit: ut in eo accidit, quo campanas & pulsante, ut signato conveniret populus ad divina, tintinnabulum, canens, ita subiectum puerum percussit, ut ex vulneri deficerit: nam cum si culpa penitus expers fuit, nullam incurrit nolitus irregularitatem, etiam si homicidio venia posuhalerit. Bonarum enim mentium est ibi etiam culpas agnosceret, ubi culpa non est.

In fastis, furiosi, dormientes excommunicis homicidio non incurrit irregularitatem, h.d.

Item g. confitendum est de infantibus, furiosis, & dormientibus, qui si hominem mulcent, vel occidunt, nullam ex hoc irregularitatem contrahunt.

Clerici facientes querelam de suis malefactoribus, non sicut irregulares, etiam si iudex mortem illi inflerat, h.d.

Item & de clericis h. qui de injuriis fibi illatis apud Iudicium conqueruntur, protestantes quod ad vindictam, seu fanguinis poenam non intendunt. Nam si iudex iustitia exigente mortem delinquentibus inferat, accusatoribus impuniti non debet: aliquo si propter hujusmodi metum, quia scilicet iudex ad poenam sanguinis possit procedere, si conqueri non auderent, datur ei plenaria materia trucidandi eos, & ipsis bona passim invadendi.

Publici pantentes non possunt promovere, possunt tamen ex necessitate depatrii in aliquas minorum ordinum, h.d.

Item & de clericis i. qui tamen ad sacros ordines, quam etiam infinitos promovere non debent: quod utique de omni poenitenti intelligendum est, fed & de eo tantum, quem publice ac solemnitate penitit: que poenitentia temet tantum in ecclesia conceditur h. Placuit tandem Toletano Concilio 4, si necessitas aut usus exigeret, inter officios, vel letores hujusmodi poenitentes posse colloqui.

Qui exercitatum officia secularia, si honesti sunt, possunt redditus ratione possunt ordinari: scimus si de sacerdotiis, h.d.

Item m. illi similes sunt, qui negotii & officiis seculari bus serviantur: quorum tamen vita si post deposito operaria, & redditus ratione reprehensa fuerit inculpatata, omnibus possunt munieribus honestari. Quod si quis uitatus n. dum negotiaretur, exercitum compertus, & non solum ordinandus non est, verum etiam ordinan-

a. Ca. continebatur, extra de honesto. b. can. clericum quae & canon. seq. dif. 50. c. d. ca. continebatur, in fin. d. e. con- tinebatur, extra de homicid. e. can. Presbyterum, extra de ho- micid. f. e. laudes sacerdotis, tt. de homicid. g. Clem. i. de ho- micid. h. o.z. de homicid. in o. i. can. canones apud. dif. 50. k. can. si quis possit. l. dif. 50. l. can. placuit. d. dif. 50. m. can. extra de obligatione ad ratione ordin. vel non. n. canon. 2. dif. 50.

Cus deponendus. *a.* Mens enim avida, nec abstinere novit
wetitum, nec gaudente concessis. *b.*

*S*imoni, *c.* fidatio, *d.* injuria, *e.* ultores ordinatis non possunt. *f.* a.

IDem statuendum est de eo, qui quasi dona Dei empti-
rus, pecuniam a imitatione Simonis c. obulerit.
Idem & de seditionis d. & his qui propriarum injuria-
rum pertinaces fuerint ultores.

*F*ui oculatus post restituendum & penitentiam ad sacra-
m. ordines promoveti. *b.*

De fure, an ad factos ordinis promoveri possit, quare

*p*otest: & si quidem sponte futurum confessus, danni
palio satisficerit, & penitentiam peregerit, si aliquo idio-
neus fuerit, nec super furto manifesta relisperit nisi infamia.

*B*aptizatus in eisdem non debet ordinare regulariter, & re-
baptizari nuncquam ordinantes. *b.*

Sed est nullum quis delictum perpetrasse deprehen-
satur, quod illum a facis excludere valeat ministris
riis, adhuc tamen si vel de fide eius, vel continencia su-
spicio sit, promovendum erit. *Vt ece. si quis in agri-
tudine f. constitutus, baptizatus fuerit, quia fides ejus*

*n*on ex voluntate, sed necessitate videatur esse, Presbyter
ordinari non debet: nisi forte poterit ipsius studium & fi-
des emicuerit, aut hominum raritas hoc exegere. Scien-
tia autem rebaptizatis, ut ad clericatus gradum pro-
moverantur, permittendum non erit.

*E*tia presbyterorum non possunt ordinari, nisi sicut regulares vel
monachos, vel nisi sunt nati in legitimo matrimonio, vel sine famili-
oribus.

Presbyterorum b. quoq; filii a facis ministeris arcen-
ti sunt, nisi aut monachis sunt, vel in congregazione.

Canonici regulariter viventes, religiose probati fuerint
convergari. Sed hoc & de iis intelligere nos oportet, ad
quos adulterio natos paterna flagitia hereditaria suscep-
tione descendunt: unde si vel ex legitimo nati sunt mat-
rimonio, & vel morum honestas eos commendabiles se-
cunt exemplis & autoritaribus non solum sacerdotes
fieri possunt, sed etiam summi factores.

*B*igamus, & qui usorem duxit viduum, ejusdam, vel merita-
rem, ordinari non possunt. *b.*

Item l. repellendi sunt, bigamus, & qui viduum, vel
ejusdam, vel mereticum, vel ancillam uxorem duxerit.
Vidua est, cuius cognite maritus mortuus est: *Vnde m.* is
qui ab alio quidem duxit, sed misericordia cognitum duxi-
uxorem, proprii hoc impedi non debet, qui postea ad
laecdotum promoveri, cum neuter carmen summa differat in plures. Ejecta est, que vivebit marito ejusdem. Me-
retix, que multorum libidini parer, & cuius turpitudine
publice venalis est. Quod non de his intelligendum est,
quales adhuc uxores retinent, nam in iis alia ratio est:
quia feliciter conjugati non possunt in facilius constitu-
ti, sed de iis quorum uxores defuncte sunt.

*B*igamus est, qui duas habuit uxores, & qui secundas nuptias
postiua de facto contraxis, reputatur bigamus. Item, si cum re-
duca de facto contraxis. *b.*

Est autem bigamus, qui duas habuit uxores, five
baptizatus ambas, five etiam ante baptismum, alte-
ram. Si o. quis tamen faciem primam duxerit, in sacris
constitutus alteram, an sit inter bigamus reputandus,
habetum est. Ex facto autem responsum est, hunc qui-
dem nec bigamus est, nec maximus viduit: quia tamen,

*a. Can. si quis clericorum, dif. 47. b. Ca. virum in fi. dif. 47.
c. Ca. 2. infi. dif. 30. & 1. q. t. per totum. d. Ca. fidetianos dif. 47.
e. Ca. ex literis exco. de furti. f. Ca. 1. & 2. q. dif. 37. g. Ca. con-
firmandum est. infi. dif. 30. h. Ca. 1. dif. 50. & ca. 1. extra. d. fil.
presb. i. d. can. 6. sed hoc. dif. 30. k. Ca. ad hec. ext. de fi-
liu presb. l. Ca. penitentibus. & q. & ca. quis viduum. dif. 30.
cap. 1. & 3. per totum tit. ex. de bigam. m. Ca. debitum. ext. de
bigam. infi. n. gl. pen. ca. pe. dif. 30. o. Ca. nuper. & c.
p. ext. de bigam.*

*a. C. p. ext. de biga. b. dif. 25. in sum. & per totum. c. 1.
& f. ext. de corpore. d. Ca. sex. & modis. e. Ca. si quis ali-
q. dif. 35. & 3. & ext. decr. u. & v. & ca. q. dif. 35. f. Ca. penitentibus. corp. d. dif. 30. g. Ca. 1. dif. 30.
h. Ca. 2. & 1. dif. 30. i. Ca. condit. dif. 30. j. Ca. 1. dif. 30.
k. Ca. 2. & 1. dif. 30. l. Ca. condit. dif. 30. m. Ca. 1. dif. 30.*

quantum in ipso fuit, secundas nuptias costruxit, & vi-
duam duxit, tanquam de bigamo fore costruenda.
*F*ornicatus cum proutius costruxit, non duxit emulo-
rem bigamam. *a.*

A liud Iurisell de concubinis a. quae & plena qui
cum eo tanquam similicet fornicians in quod tem-
pore sacerdotalis officii, dispensat potest.

*C*orpore uitatus, nisi medea p. usque in tempore p. et
te. *b.*

Avenda sunt autem illi, qui Ecclesiastis tempore

d e sum officiis, non solumenti animi, recte eius em-
poris vita. *Vnde aliqua parte & brevi de facultate
ascendere non valent. Hoc ramen tunc obstat, dona
videns & nobilitas est. *x. ext. s.* exponit, si modis illi &
iurta qui exigunt partem digni, vel amissione im-
puniti, ita ut fine iocando possint celebriter in-*

tellegendi. *f.* & si in illa veniam calidus impetus, in
vindictam nisi voluntas possit.

*O*culo privatum indumente promoveri non possunt
admodum, *f.* seu spissas tuta privata contigit.

Hoc autem distinctio non in consueta mendicis
locum vendit. *Cat. eum oculum & abduc-
sus, licet voluntas deficit, sacerdotem tamen ostendit in
potest. Exterum si sacerdos in ordine confundit
qui accidit, quod olim integrum acceptum est.*

*Altis sursum, vel altis vexatis, non potest. Ceteri
aliquando furent decessantes, non potest, si auctoritate
promoveri. *b.**

Is b. quoque quin fortunis aliquando velut in-
aut quolibet modo fortunis invulnere effici, ut
quod proprie utrumque in tempore sacerdotis officiis
qua diabolica vexatus fuerit, ordinari non posset. Co-
rictiam a. qui in adolecentia a drowsis capti-
vunt obsecrati, ad suppositionem gradum sicutem non
possunt.

*o. DE PRÆBENDIS, ET ALII
BENEFICIA
TITVL. V. S. XXV.*

*C*oncessa & dependenda sunt formi tributariae &c.

*O*rtu hæc videamus de præbendis & beneficis.

Ptione: que pars loris extra proprialetatem quatenus
in praesenti de fidei personam. Sed cum fidei de
genitibus Ecclesiasticis, quibus prebenda vocatur, non
excessu locutus sumus, non sine causa, sequitur nos
est haec loris materia erit.

*S*u in altari laborat, de altari debet er servire.

Rebenda nihil aliud est, quam per penitentia-
menta Ecclesiasticos, tanquam uni de eis compre-
hensio, & ex canonica procedere. Comitem in de-
vina precipit k. qui alieni servit, de altari debet &
vivere. *d. dignum est, ut qui divinis officiis obligati
Ecclesiæ subfidentur dignitas. Et idem inferme-
olim fuerat 4. in ordinationes coram qui sine causa non*

*a. C. p. ext. de biga. b. dif. 25. in sum. & per totum. c. 1.
& f. ext. de corpore. d. Ca. sex. & modis. e. Ca. si quis ali-
q. dif. 35. & 3. & ext. decr. u. & v. & ca. q. dif. 35. f. Ca. penitentibus. corp. d. dif. 30. g. Ca. 1. dif. 30.
h. Ca. 2. & 1. dif. 30. i. Ca. condit. dif. 30. m. Ca. 1. dif. 30.*

coenati essent; in injuriam ordinantium inanes essent. Palatum tamen benignius ageretur. Constitutum est, ut Episcopus aliquem fini certo timulo, unde vita necessaria percipiat, ordinaverit, tamdu ipse aut eius successor, ordinato necessaria subministrat, donec ei in aliqua Ecclesia convenientia clericalis militi stipendiis affigatur.

Mandatum est Episcopi de ordinibz, conferendo certa personis, nomine sicut videtur de beneficio, sed mandans: fecit, si sit mandatum generali, vel ordinandi licentiam concedunt.

Vid. si Episcopus b mandato alterius in aliena diceret, quod ordinis celebret, diligendum est, an de certis personali mandatum sucepit, an generali & expri- mato. Primo enim casu mandans, secundo mandatum diligens, in opere ordinato viri tenebatur necessaria ministrare. Eis autem quibus à diocesano datum licentia, ut agio voluntate Episcopo, ad factos ordines promovere possunt, ad primitum non qui ordinant, sed qui licentiam mandant, obligantur: nisi tamen ordinatus de paterna beatitudine vita possit habere subfundum.

Prudentia conceduntur per collationem, & per institutionem, & fugile rebz singulis suis impendenda nomina, b.d.

Oncundum autem probanda vel beneficia dubio- modis per collationem, & per institutionem. Collatio est libera, quadam probanda conceperit. Institutione est per ordinis ad praesentationem patroni facta munatio: quicquid & ipsa collatio possit appellari, com- modum tamen est in praesenti singulis causas singulis ap- plicationibus distingui.

D E C O L L A T I O N I B V S.

T I T U L U S . X X V I I .

Eximis capitibus conferuntur praebenda, & ordinarium colla- tione facta vel confusa h.d.

Conferuntur autem probandas vel beneficia aut ab ordinario, aut ex mandato legatis sedis Apostolicae. aut Pontificio reccipio. Ordinarius collatoris, quem aut consuetudo approbat, aut iuris designata, autoritas: ut, Episcopus, Capitulum.

Episcopus & capitulum habent potestatem conferendis con- junctim, non potest unus sine altero, nisi in una sedis impedimentum non confort: & si Episcopus possit conferre, tamen de collatio capitulo, ex quo si impedire, capitulo non potest se in collatione interromper, nisi Episcopus sit regnante in removendo impedimentum: & mortuus vel absente eo, cuius collatio intervenerit in coniunctione, non est ob id differendo collatio, h.d.

Quam conferendi potestatem Episcopum & capitulum. Quam conferendi potestatem Episcopum & capitulum. Interdum habent communiter, interdum disiunctim: a communite, & altera fine altero illam exercere non pos- tur, nifvel mortis, vel suspenzionis, vel majoris excom- municacionis impedimentum in altero adeste contingit.

Cum vero ad eum Episcopum cum collatio sui capitulo, vel officia, probendarum spectat collatio, eo defun- to, vel suspenso, nisi Episcopus sit potest relaxatio sus- pensionis, ut in morte, capitulum se non potest intronis- tare. Vbi veto & collatio ad aliquem cum collatio Episcopi pertinet, quid illi humanitas contingit, non ex ob hoc vacanti beneficii collatio differenda. Idem inter Episcopo adeo in remous agente, ut brevi non post illius habent praesentia: quia in petendi vel expe- fundi modo vacanti beneficii possit imminentie pericu- lum.

Si Ecclastes erit vacans per sex mensas, ad copulentum benefi- cium devolutus, h.d.

Ademptione, ubi ad solum Episcopum spectat collatio, si per sex mensas h conferre distulerit, ad capi- tulum devolutus. Ex contrario, si ad solum capitulu-

lum pertinerit, & infra prescriptum terminum hoc non fecerit, Episcopus cum religiosorum viorum consilio exequetur: quid si omnes forte neglexerint, Metropoli- tanus abque contradictione disponit.

Regularibus prelatu non conseruentibus intra sex mensas, fit de- volvatu ad ordinarium, h.d.

Dem statuuntur in regularibus prelatis: si enim quavis beneficia ad aliorum dispositionem spectant, intra constitutum tempus conferre negligant, locorum diocefani in non exemplis propria, in exemplis vero Apostolica au- thoritate coramnegent, negligientiam iusta praeceptum in Viennensi consilio modum supplicabunt.

Tempus devolutio currit solum non impeditis, & a die notitia, b.d.

Tempus autem sex mensium, nec currit legitimè im- peditis, & a die notitia, non a tempore vacationis e- rit computandum.

Devolutio non habet locum in Ecclesia non numerata, vel quan- do dignitas est super prefach. h.d.

Hac a autem demum obtinet, si in Ecclesia erat di- stinctio probendarum, & certus Canonorum numerus. Ceterum, si neque distincta probenda, nec certus sit Canonorum numerus. Lateranensi concilio de beneficiis ultra sex menses vacancibus locus non erit. I- den etiam obtinet, si per capitulum vacans dignitas le- gitimè fuerit sublata.

Sed vacante episcopum non fungitur vice Episcopi in conferen- do: & cepta causa, & effectu, h.d.

Ite autem ob negligientiam Episcopi, conferendi potestas ad capitulum devoluta, fide tamen vacante b in collationibus probendarum Episcopi vice non fungitur: cum eo casu nullus (superioris possit argui negligientia).

Cres collationem fallam post devolutiorem, dispensari potest.

Et quoque, qui nimium ceſſando-conferendi ius am- ferit, si possit collationis devolutum, nihilominus vi- ris idoneis de beneficio provide voluerit, quamquam ob- temporis laudem collatio mero jure non teneat, ex di- spensatione tamen & benignitate tolerari potest.

Legati missi, vel nisi rigore sua legitimis, non confessis nisi sibi praevaleat concedatur: sicut est in legatis de labore qui con- ferunt, & sua mandato speciali, etiam invito patrone Ecclesiastico.

Logatus de latere non confert cathedralis Ecclesias, nec regula- res, nec dignitatis post Pontificalem maiorem, nec potest eodem tem-

pare in eadem Ecclesia plures reservationes facere, h.d.

Ed tamen nec cathedralis, & nec regulares, aut col- legiaras Ecclesias, nec Ecclesiarum cathedralium di- gnitates ad quas per electionem promoti primū post Episcopum obtinent locum, veluti Archidiaconatum, sua dispensationi aut provisioni referre possunt. Nec plu- res beneficiorum reservationes eodem tempore, in eadem cathedrali vel collegiali Ecclesia, vel ad ejusdem collationem pertinentium faciet.

Reservationes legatorum exprimunt finita legatione, h.d.

Li quoque, quas iure fecerint, dummodo ad benefi- ciorum jam vacantium collationem non sit processum,

a. Ca ex parte, extr. de concess. prob. b. C. i. extr. ne fide va- cante, & C. litteras ext. de suppl. negl. pral. d. C. i. de off. lega- tis. e. C. litteras ext. de suppl. negl. pral. f. C. i. de off. lega- tis. g. C. i. de off. leg. in 6. h. C. i. de off. leg. in 6. i. C. i. de off. leg. in 6. k. C. i. de off. leg. in 6. l. C. i. de off. leg. in 6. m. C. i. de off. leg. in 6. n. C. i. de off. leg. in 6. o. C. i. de off. leg. in 6. p. C. i. de off. leg. in 6. q. C. i. de off. leg. in 6. r. C. i. de off. leg. in 6. s. C. i. de off. leg. in 6. t. C. i. de off. leg. in 6. u. C. i. de off. leg. in 6. v. C. i. de off. leg. in 6. w. C. i. de off. leg. in 6. x. C. i. de off. leg. in 6. y. C. i. de off. leg. in 6. z.

gamarum sedis Apostolicæ tributari: quod si de certo accepto fecuta fuerit, nullam obtinebit roboris firmatatem, ut Bonifacius, constitutionis tenore latius continetur.

Urgens Apostolice dispensatus super pluralitate beneficiorum, maxime circa literatas personas, h. d.

Note a etiam licet beneficiarie persone de alio beneficiario, nisi primo illud quod obtinerem, omnino dimittatur: provideri non posse, nisi aut Cardinales finit, aut Regum filii: per tale tamen reſcripum, maxime circa literatas personas, super hac pluralitate dispensari poterit.

*U*n de prioritate beneficii pluribus collati non constat, primò potest, deinde major prærogativa præferatur, h. d.

Idem si à fide b. Apostolica, aut legato, & ab ordinario die idem beneficium conferatur, & que fuerit primo facta collatio, non apparet, nemine possidente, is est ceteris præferendum, cuius confessio ampliore gaudet progratia. *H*ec & ratione & iis, qui in aliquo Ecclæsia in Canonico sunt recepti, debent in præbendario alterius ceteris, sive legatorum, five aliorum quorumcunque autoritas antea fuerint admissi, antefieri.

*L*ege dictio recipiutor autoritate Apostolica, h. d.

Virtute d' autē Apostolica receptus & is intelligitur, qui legati vel alterius mandato, cui specialiter in te auctoritas Apostolica concessa fuerit, recipiunt. Sed & si mandatum legati tamum habeat e Rom. Pontifice, aequidem auctoritate sua muniat, ex eo receptus non legitur, sed Apostolica intelligitur auctoritas receptus: atque idcirco in affectione præbendi omnibus post cum recepto in Ecclæsia dicta præferendum.

*E*xcepto ipsi quod ratiōne mēt, nihil operatus, nisi per alium numerum, quare quo tacite mēt fuerit facta expressa, h. d.

Alīud juris est, si quis alias pertinet Canonico, & receptio, facultas concedatur ab Apostolico, ut aliquem recipiāt in Canonico ejūdem Ecclæsiae ordinacionibus forte certum numerum Canonicorum præfectorum non obstantibus: hoc enim causa non Apostolica, sed recipientum confert auctoritate receptus, nisi quod cim reditute Apostolica recipiunt, in literis caueant exp̄tie. Quod ad eos alias talis receptio non pertinet, apud apud dicta auctoritate receptus. *A*lias vero, si litera imperata certi numeri Canonicorum nullam fere timi mentionem, quod illarum occasione factum fuerit, nullum obtinebit firmatum.

*F*iguram etiam aliquę plurib. provisionib., nisi id exprimat, h. d.

Illud etiam omittendum non est, non solum Apostolico, sed etiam collatorem pluribus onere provisionibus, nisi velle se litteris expressis futuris complexus.

*M*andati Apostolici finis sunt diligenter custodiende, nec extenuare, nisi ad casus expressi, etiam de confusa, & in prejudicando, h. d.

Sunt autē Apostolici mandati fines diligenter custodiendi, id est, id est, non debent ad casus alios, quam expressos, extenuari. *V*nde cūm injungitur, ut alieū de præbenda certioris provideat, in præbenda minoris valoris, etiam impetrante volente, mandatis impleti non poterit.

*M*andatis faciunt mentitionem de collectione, non pœnitit trahit ad præsumptivam, vel infinituitem, h. d.

Dem & observari oportet, si cui de beneficio, quod ad alium collatione spectat, provideri mandatur: hoc n. causa de quo ad ejūdem præsentationem, vel infinituitem, permittit, provideri minime poterit, nec etiam è converso.

*C*ausa refutatur non includitur, nec verificatur in causa mortis, h. d.

Eodem spectat h. si quis ab Apostolica sede mandatum sufficit, ut ab aliquo beneficii resignatione rece-

pta, idem beneficii alteri conferat. Si enim is, qui resignatur, erat, res eximatus humani, mandato locus nō est, cum non per resignationem vacaverit, sed per mortem.

*C*ausa futura vacatio non verificatur in causa mortis, h. d.

Dem obtinet, si littera Apostolica super conferendo beneficio proxime vacatio fuerint imperatae. Nam ad illud, quod post illarum imperationem fuerit creatum, non extenditur.

*A*ppellatione beneficis non venit penitus, h. d.

Tu si quis litteras super obtinendis beneficis usque ad certainam summam impetraverit, eidem non in pensione, sed in beneficiis Ecclesiasticis erit providendum, nisi de pensione in literis mentio habetur.

*D*ispositio regulariter refertur ad tempus praesens, & mentio potesta intelligi de presenti, h. d.

Eadem etiam spectat, quod si de conferendo b. aliqui consenserit ad Episcopi collationem spectante reſcribatur, illud ei conferri non poterit, cuius collatio ex neglegenti ipsius Episcopi ad ejūdem Capitulum devoluta fu: quanquam ex contrario de eo cujus ad Episc. ex Capitulo, vel alterius cuiuscunq;, five ad fedem Apostolica ex ipsius Episc. vel aliorum in hoc eadem succedentium negligenti collatio servata devoluta, hoc casu provideri poterit.

*M*andatum Apostolicum reſtrictum recipi ex persona praefisi, h. d.

Interduum tamen, licet mandatum generale sit, ex persona impetrantis recipi reſcriptum sumitur declaratio, & idem spectat, quod si de conferendo b. aliqui consenserit ad Episcopi collationem spectante reſcribatur, illud ei conferri non poterit, cuius collatio ex neglegenti ipsius Episcopi ad ejūdem Capitulum devoluta fu: quanquam ex contrario de eo cujus ad Episc. ex Capitulo, vel alterius cuiuscunq;, five ad fedem Apostolica ex ipsius Episc. vel aliorum in hoc eadem succedentium negligenti collatio servata devoluta, hoc casu provideri poterit.

*M*andatum Apostolicum reſtrictum recipi ex persona praefisi, h. d.

Interduum tamen, licet mandatum generale sit, ex persona impetrantis recipi reſcriptum sumitur declaratio, & idem spectat, quod si de conferendo b. aliqui consenserit ad Episcopi collationem spectante reſcribatur, illud ei conferri non poterit, cuius collatio ex neglegenti ipsius Episcopi ad ejūdem Capitulum devoluta fu: quanquam ex contrario de eo cujus ad Episc. ex Capitulo, vel alterius cuiuscunq;, five ad fedem Apostolica ex ipsius Episc. vel aliorum in hoc eadem succedentium negligenti collatio servata devoluta, hoc casu provideri poterit.

*M*andatum Apostolicum reſtrictum recipi ex persona praefisi, h. d.

X loci quoq; exp̄ressionis reſcripti sumitur declaratio, & idem spectat, quanquam sub nomine Ecclesiæ ordinacionis, etiam Eccl. Cathed. comprehendatur, cūm tamen aliqui de beneficio mandatur in aliqua Ecclesiæ civitatis vel dioc. providerit, ad Cathedram Ecclesiæ mandatū, huiusmodi non extenditur, sc̄us est, si in aliqua Ecclesiæ Provincia, providerit mandatū, n. & Metropolitana, & catena Cathedræ Ecclesiæ tali mandato incluantur.

*O*rdine scriptura declarat mandatum, h. d.

X ordine & quoque scriptura reſcripti interpretatio plenum, velut cum Iohanni de beneficio ad collationem suam vel Pauli pertinent, ut alieū provideat, mandatum. Nam si plura simili beneficia vacare contigerit ad utriusque collationem separatis spectantia, tunc ordo scriptura servandas est, & de illo beneficio providendum erit, quod ad Ioannem noctur pertinet pertinere.

*C*on mandatu provideri de beneficio spectante præsens plurimum, attingit, tur conjunctum, h. d.

Si vero f de beneficio ad aliquorum collationem, vel præsentationem spectante, non adjecto communiter vel divisi, prouidio injungitur, ut alieū de præbenda certioris provideat, in præbenda minoris valoris, etiam impetrante volente, mandatis impleti non poterit.

*E*x infertione causa elicitor interpretatio reſcripti. h. d.

Tem inferto causa declarat reſcriptum: sicut accidit, & cum clero nullum beneficium obvenient, ob pauperem per Episcopum de beneficio provideri mandatur. Nam si antequā ei prouidum sit, beneficium fuerit alienus, ceſante causa mandati, provideri sibi Episcopus in posterum non tenetur.

*E*x simplici mandato de providerendo, non potest provideri obtinente aliud beneficium, nisi fuerit id expressum: quo causa salutem unicū & cur arca beneficium obtinente provideri poterit: & plurali locuto refringetur ad duos, h. d.

a C. quamvis, de prob. in 6. b C. si de beneficio, de prob. in 6.

d C. cui de prob. in 6. c C. hi qui d. tit. in 6.

f C. qui de prob. in 6. g C. cur in illis, & cum in 6.

de prob. e C. mandato de prob. in 6. f C. cur illi, si de prob.

in 6. h C. si auctoritatem de prob. in 6. g C. si pauper, de prob. in 6.

Bbb

Nam a & is, qui concedit ut idoneo possit in sua vel aliena Ecclesia providere beneficium, aliud obtinendi providerem non potest, nisi vel primo ille beneficium quod obtinet, omnino dimittat, vel in concessione humujmodi in expressum, quod etiam beneficiate valeat providerere personae: quo casu unicum dantaxa beneficium, arque illud non curatum obrincent, provideret potest. Sed si concessum fuerit, ut providerere illi valeat, qui de alia beneficia noscitur obtinere, hujusmodi pluralitas debet solum ad duo beneficia non curata restringi.

Mandatum simplex de providendo, non extenditur ad beneficium curatum, & ad electoratum, b. d. quibus vel in legatione.

Ex natura quoque & beneficiorum qualitate Apostolicum Testimentum refutacionem recipit: nam si de quibuscunque beneficiorum provideri mandatorum fuerit, de animarum cura mentione non habita, de iis providendum non erit, quibus hujusmodi cum noscitur immixtus callit quoque, prius quislibet ut de personalibus & dignitatibus ad collationem, provisionem, praefationem, vel dispositionem pertinentibus quoru[m]que provideretur, de his provideri non poterit, ad quos per electionem præficiendis affluntur.

Gratia aliqui concessio, ut providerere possit personam idoneam in ecclesia, personam non expedit, non expedit re integra per obscurum concedere: scilicet si persona efficit expedita, h. d.

Illud quoque omnitudinem non est. Quod si cui b. nullam facta personarum expressione in gratiosa concessio facultas, ut autoritate Apostolica aliquibus personis idoneis in certa Ecclesia providere possit, vel beneficiis, quorum collatio est ad fidem Apostolicam legitime devoluta, conferre hujusmodi concessio etiam non integrum, per obitum concedentis non exipiat: scilicet si super provisione certa persona facienda eiderit sit data potestas, non ob suam, sed ejus, cui provideretur, gratiam vel favorem. Illa enim exipiat omnino, si concedens re integra moriatur.

Mandatum, cuius non est ecclesia industria, potest altere mandare, b. d.

Illud etiam interficit. Vtrum, cui ab Apostolica fide, propositio de beneficio in certa Ecclesia, diocesio, vel provincia certa persona facienda committatur, an de certa Ecclesia incerte tamquam personae? Primo enim calius licet quis vices suas alteri committere poterit, secundo vero, cum in eligenda persona mandataria electa videatur industria, provisionem sibi commissam alteri demandare, non potest, nisi forma commissionis id habeat, ut per se vel per alium hoc expedire valeat.

Beneficium Ecclesiasticum debet sine diminutione conferri, b. d.

Profermo illud scindendum est, tam Turenensis & conciliarii, cauteum esse, ne præbenda aliquam sectiorum patiantur: quam ex Lateranensi, ne quis conferens beneficium Ecclesiasticum, partem preventuum suis ipsis retinere audeat, cum fine illa debet diminutione conferri.

DE INSTITUTIONIBVS, ET IURE PATRONATU

TITULVS XXVII.

Quando dicatur provideri per institutionem, quid sit ius patronatus, & quibus modo constitutur, b. d.

Accidit autem interdum, ut prelati liberam de vacantibus beneficiorum disponendi facultatem, non habeant: quod tunc evenit, cum ea vacante contigerit, in quibus aliquis jus obtinet patronatus: tunc enim strictè sumptu vocabulo, non conferre, sed instituire dicunt eos, quibus præstante patrono providendum erit. Est igitur a ius patronatus, potestas præstanti instituendum ad beneficium vacans. Constitutum autem

a C. cui de prob. m. 6. b. C. si cu[m] nulla de prob. in 6. c. C. majoribus, aut. de prob. d. gl. i. can. pia mentis. 16. q. 7.

tales ius variis modis: veluti, Ecclesia adiutoria, donatio, & similia.

Ad fidicium rit, vel donatio, acquisitio jux patrum, & ob

qui debent commoda, quem sequitur invenientur, &c.

Edificatione acquiritur ius parvorum, cum quibus

confixit. Dotarione acquiritur, ut cum in eo non

fundavit, Ecclesia pro parte certa bona aliquam in

matrimonio ad onera sufficienda designari debet, ita etiam concedenda fuit. Et deinde, que

ad summaria, & ad custodium, & ad finem regale,

& ad cateri facta necesse fuisse. Inde

tum est igitur, ut quis caputdam remuneretur

præfationem patronorum in fundatione

clericis faceret, infirmis, nullo periculis vel

habito discrimine.

Eccllesiasticus patronus habet ad præfationem non

cu[m] queritur. Ecclesiasticus non potest servare, tam non iurare.

Sunt tamen inter Ecclesiasticos & laicos patro-

nium fex mensum concedunt patrum. Laici quies-

cent tempus datum. Es videtur optimis rationibus,

ut longius præfigatur tempus Ecclesiastico, quod co-

bus semel facta præfatione, amplius valet manu-

licet: quod in Laicis dictum stutatur.

Episcopus qui institutus faciens loco præfatione, & non u-

natur providerare etiam primo prestat, h. d.

Sed si laicus, cui plures præfati sunt in di-

caso, primo joannem instituendum est, & aposto-

lico Paulum utrumque indecum, Ordinatus autem in

loco præfationis institutus, videatur, ut possit ap-

pellare valeat & statuam ex de causa facilius in-

fringi, non potest: Episcoporum item pa-

ri mo loco præfationis do[ct]o reculavit, admisit, senti-

ut in competenti beneficio provideret, compellit, ut

in eo puniatur, in quo cum delinq[ue]re conti-

lut. Legatus de latere potest deponere, iuris ap-

sumi patrum Ecclesiastico, iuris sive d[omi]ni patrum

non lacon. Ecclesiasticus patrum non pat-

rius patrum Ecclesiastico, iuris sive d[omi]ni patrum

laicis, & etiam beneficium in possessione Ecclesi-

astici patrum, ut supra regimur, comp[ar]atim, ut

in laicis diversum accidat. Item Ecclesiastico primo

de temporibus rebus ratio debet cabere, quod in lo-

co minime obtinet.

Patronus laicus potest deponere ad ipsorum, item ap-

sundam bona Ecclesiastica, iuris sive d[omi]ni patrum

succedentes sive habent vocem uniuersitatis, ne hara patrum præ-

musare potest, h. d.

Elegatus & etiam beneficium in possessione Ecclesi-

astici patrum, ut supra regimur, comp[ar]atim, ut

institutio mutare poterit.

Si patrum in præfatione non sicut concordat, accedit sive

et melius patr. h. d.

Et si forte in plures partes patronorum se vici

et præfatione dividuntur, illi præficiuntur ad Ecclesi-

asticam, & iuris sive d[omi]ni patrum, b. c. f. l.

a. C. i. 9. f. de j. patr. in 6. b. C. p[ro]p[ter]ea c. A. 6. f.

c. c. 6. f. in g. l. c. Ca. c. d. C. i. 6. f. in g. l. f.

v. 16. q. 7. c. C. quatinus in ext. de j. patr. d. C. i. 16.

³⁷ fit, qui majoribus juvatur meritis, & plurimum approba-
tur consenserunt.

Si Ecclesia ab patronorum discordante detrimentum patitur,
quod Episcopus interdicere divinitus. b. d.

Quod si ita similitudines inter eos ortae fuerint, ut sa-
lute provideri non poterit, pricipere debet. Episcopus, ut
iustissimum sollempniter celebrentur, donec patroni ad
concordiam redant: quod si intra quartu[m] menses fa-
ctum non fuerit, tunc ordinet Antistes Ecclesiam, sicut
melioram secundum Deum judicaverit ordinandam.

Episcopus potest ex causa Ecclesiam patronatum secundum or-
do breviter commendare. b. d.

Quod si necessarium aut expeditius esse duxerit, potest
item, ut si parochialis sit Ecclesiam, nemini commendan-
tione, ut non in sacerdotio constitutus: nec hujusmodi
commenda ultra semestris temporis spatium vires suas
portat: nec in unius persona, unica fieri poterit.

Episcopus in Ecclesia iuri patronatus lassorum ex causa potest
potius ratione, que obligant fructus ergoande in utilitate la-
mentandi.

Etiam Episcopi facultas in Ecclesiis, in quibus
Ecclesiastica persona presentationem non habet, si
ratione idonei presentemur, vel alia de causa aliquos
in utilitate non valeat, econsumos ponere, qui fui-
ca peripete debent in Ecclesiastica utilitatem erogari
et ut his qui quandoque instituentur, fideliter refer-
vidos.

Tamen possunt convenire de presentando alterius visib[il]i, &
per finis possunt prefestari, ut ex Episcopi eligat institu-
tio. b. d.

Sed et in facultate provideatur Ecclesiis, non inconve-
niens vixit sicut, patronos ipsos inter se posse libere
conveni de Rectore ab eis alterius vicibus presentan-
to: quibus eriam ex eadem causa permitterit, ut plures
et vacantes Ecclesiam presentante valeant, ita ut unus ex
eis potest ex Episcopi, & admitti.

Patronatus donari potest, sed ab donatione nos prejudici-
ari potest. Episcopibus: vendi autem non potest, nisi cum uni-
versitate. a. d.

Donatione & quoque ius patronatus acquiritur. Vi-
dum est quod quis in Ecclesiis habet, in aliquem li-
beraliter confert: que si fiat Ecclesia, aut loco religioso,
quoniam absque alienum Episcopi facta fuerit, efficax est
enim, sed per eam Episcopibus iuribus in aliquo
non derogatur. Sed si quis date precia, & hujusmodi
sibi non comparare sufficeret, talis contrafus iritus et
et inanis, nisi tale ius cum universitate rerum tempo-
rum transferretur.

Ecclesia non potest spernere patronum presentationem. Patronus
autem quem propria auctoritate instituerit, sub pena econsum-
matio. b. d.

Veniammodum autem ad presentationem patroni,
debet Episcopus clericos instituire, & quod spes
fundatoribus de vacanti Ecclesia disponatur, erit irritu-
us quam patronus auctoritatem Episcopi neglige non
debet. Quod si alii f[ac]t[ur] aut temerario propria auctorita-
te ad institutionem procerferint, tam ipsi anathematiz-
erint, quam etiam perpetram instituti clerici commu-
nione fini privandi: qui fieri amittit perficiebitur, & ini-
micio Ecclesiastico & ordine deponendi erunt.

Patroni praetextus presentatio tenet.

Potendum & accidit, ut ejus qui patronus non est, pre-
sentatio tamen rata sit habenda. Ut cum ordinarius ad-

ejus presentationem clericum instiguit, qui & juris patronus
erat professor, & patruus credebar: nam si post
ea ius patronatus aliud in iudicio evicerit, institutus non
debet proper hoc ab Ecclesia removerti.

Nemo potest superflue presentari. b. d.

Littera autem patronus alias presentet, scipium ta-
litem quanquam clericus sit, presentare non potest,
quantumvis idoneus sit & quibuscumque studiis juvent
& meritis: cum nullus Ecclesiasticus sese officiis ultra
immiscere debet.

Nemo filius beneficium confortet, veluti nemo se presentet: nec
cater beneficium tenet collatio, aut presentatione premisso. b. d.

Vnt autem institutiones collationibus in quibusdam
similes, in quibusdam vero dissimiles. Similes sunt,
qua quenadmodum is, qui scipium praesens, indutus
non est: in etiam is, ad quem pertinet collatio, b. scipium
non potest instituere, cum inter dantem & accipi-
entem dissimile debet esse personalis. Item quenad-
modum vacante praebende non tenet regulariter colla-
tio: ita etiam promissiones de non vacancibus beneficiis
Ecclesiastis, in quibusquis ius obinet patronatus, nullo
jure substitutum.

Capitulum sede vacante potest instituere presentates: idem
potest vicarius sine speciali mandato Episcopi. b. d.

Dissimiles sunt, quia esti Capitulum sede vacante, &
beneficia, quia ad collationem Episcopi pertinent,
conferre non possunt: presentatos tamen a patronis potest,
si idonei sint, admittere & instituere. Idem obtinet in
vicario: quia littera fine speciali concessionis conferre &
non possit, presentatos tamen instituere & minime pro-
hibetur.

In Rectorem parochialis Ecclesie potest presentari etiam non in
sacrae constitutione, sicut fides in libera collatione: in qua tamen potest
dispensari cum ea, quae est constitutione in minoribus. b. d.

Vnt etiam in eo dissimiles, quod in rectorem paro-
chialis Ecclesie, etiam non in sacrae constitutione praesen-
tato potest, dummodo alius sit idoneus, & infra tempus à
jure constitutum ad ordinem, quos ipsius Ecclesie cura re-
quisit, promoveri valent. Collatio autem fieri non potest,
nil nisi persona eius, qui latenter ita in subdiaconatu consti-
tutus: cum his tamen, qui in minoribus sunt ordinibus
constituti, statim sint, qui infra brevem tempus possint in
Presbyteros ordinari, dispensari potest.

Patronus defertur circa honorem, & vita necessaria submini-
stranda. b. d.

Eferitur autem patronus non solum circa presentationem
nom, verum etiam circa honorem processionis, &
circa necessarium vita subsidium. Nam si aut ipsi aut il-
lorum filii ad inopiam redacti fuerint, illis exit modeste
ab Ecclesia succurrendum.

Ius patronatus tollitur certe, College confititione, Ecclesia de-
finitione, delicti persperatione, b. d.

Ollitur ius patronatus celione: utp[er]t, cum quis id
Ecclesia, in qua jus habeat hujusmodi, conferendum
dixerit. Item, si quis Ecclesiam sine fidei reservatione ju-
ris, collegiam fieri patiarit. Eo amplius constat, si inde
sacra incendo consumpta fuerint, vel etiam terramoni,
vel vitio suo coruerint, extingui ius patronatus nece-
ssit. Sed & si patronus aullu nefando Rectorem vel clericum
ipsius Ecclesie per se vel per alios occidere, vel mu-
tilate auis fieri, tam alias personas, quam ius patronus
amissionem sustinere debet. Idem juris est, si patro-
nus efficiatur hereticus: cum enim bona hereticorum u-
niversa sint confiscanda, merito cum ista universitate
etiam ius patronatus interbit.

a. C. ext. co. ii. b. C. i. c. i. d. i. e. i. f. i. g. i. h. i. j. k. l. m. n. o. p. q. r. s. t. u. v. w. x. y. z.
b. C. ext. d. i. t. u. c. C. ext. d. i. t. u. d. C. ext. d. i. t. u. e. C. ext. d. i. t. u. f. C. ext. d. i. t. u. g. C. ext. d. i. t. u. h. C. ext. d. i. t. u. i. C. ext. d. i. t. u. j. C. ext. d. i. t. u. k. C. ext. d. i. t. u. l. C. ext. d. i. t. u. m. C. ext. d. i. t. u. n. C. ext. d. i. t. u. o. C. ext. d. i. t. u. p. C. ext. d. i. t. u. q. C. ext. d. i. t. u. r. C. ext. d. i. t. u. s. C. ext. d. i. t. u. t. C. ext. d. i. t. u. u. C. ext. d. i. t. u. v. C. ext. d. i. t. u. w. C. ext. d. i. t. u. x. C. ext. d. i. t. u. y. C. ext. d. i. t. u. z.

Bbb 2

DE CLERICIS NON RESI-

DENTIBUS.

TITVLVS XXX.

*Sed conferetur beneficium non idem ad residendum, & provisus**privandus est beneficio, & collator conferetur postulare, h.d.*

Debent a autem hi, quibus Ecclesiastica minifleria sunt committenda, tales deligi, qui & residere in Ecclesia, & curam demandantibz fibi officii per seipso valeant exercere: quod si alterum actum fuerit, & qui receptus fuerit, quod contra factos canones acceperit, amitteret: & qui dederit, largiendi potestate privabitur.

*Qui sine causa non residet, post monitionem privandus ori: &**que sine iusta causa non residens, h.d.*

Si tamen ab initio idonei ad residendum reputati, & ea Ecclesias, vel prabendas sibi concessas, sine iusta & necessaria causa debeat, si moniti & congruo tempore expediti non redierint, eis privari poterunt. Iuxta non residendi causa sunt: veluti, si quis aut Romano Pontifici, aut proprio Episcopo obsequium exhibeat. Item, si iura, & negotia Ecclesie sua fideliter prosequatur, aut si, ut studiorum causa abesse possit b, est alicui specialiter indulsum, & si tunc fuit alia similes.

Ad numerum juvandam inducit repetitionem b.d.

Hec de prabendis, & dignitatibus, arque illarum proportionibus dixisse nos sufficiat. Verum, quia in hoc tractatu diffuse immorari sumus ut sequentia precedentibus melius contexamus, quedam in memoria reducemos. Personatus ergo quidam laicu: sicut clericu: Rursum clericorum quidam sunt in sacerdotio: constituti, quidam in laicis, tunc non in sacerdotio, quidam nec in facie nec in sacerdotio. Eorum rursus, qui infra sacerdotio constituti sunt, quedam sunt in celso gradu, ut Episcopi, quidam in inferiori, ut Presbiteri. In facie vero dicuntur constituti Diaconi & Subdiaconi. Qui vero nec in sacerdotio, nec in facie reperiuntur, ii sunt, ne sunt in minoribus ordinibus constituti. Ceterum, quoniam adhuc quidam in Ecclesia sunt, qui non minus in latitu: quam in clericatu constituti Dominu: defervunt, ut sunt regulares ac monachii, refutat, ut & de his pauca subficiamus.

DE REGULARIBVS, AC
MONACHIS.

TITVLVS XXX.

Regulariter valet argumentum à regulari ad monachum, & contraria b.d.

Quoniam verò, sive de regularibus agendum sit, sive de monachis, eadem ferè iura servantur, ne verbosa fiat evagatio, dirigimus sententiam in personas monachorum, idem etiam intellecturi de regularibus ceteris. Nam si quid in ipsiis propriè servetur, ut patram ostendemus.

Ex triplici capite qui si monachus, & impubes à patre traditus monachus, post annum pubertatis potest redire ad seculum, si vellet, h.d.

Monachi sunt, aut ex paterna devotione, aut ex propria professione, aut ex voti emissione. Ex paterna devotione & monachus quis efficitur, cum pater filios impuberis monasterio offert. Quo casu, si impuberis facram tonsuram vel velamina siccoperire, quintodecimo aetatis anno moneri debent & inquiri, utrum in ipso habitu permanere cupiant: si permanentios profecti fuerint, vel professionem a patre factam ratam habuerint, ulterius penitendi locum non habebunt: si vero ad secularem habitum reverti maluerint, redeundi licentia concedenda erit, quia factis iniunctis est, ut coacta servitia domino presentetur. Quia etiam

a C. q. 9. c. 1. de regul. b C. q. 1. de regul. c C. monach. 20. g. 1. d C. q. 1. de regul. 20. g. 1.

ratione constitutum est, ne quis innus ostendat debet. Si impubes prater parentum voluntatis manufactum probatus, possit parentes nostra causam recurrere: sive f. j. p. b. d.

Quod si a impubes prater parentum voluntatis manufactum probatum accepit monachalem, parentes id fulmentare valent: fed si intra annum ad parentum voluntatis manufactum probatum regaliter probatum est, vel alium competentem judicem non reclamant, vocare amplius non poterunt. Si vero in predictis parentibus adolescentes servire Deo elegant, nos ei predictis parentibus prohibendi.

*Professio est duplex, rata & expressa, & nulli sensu com-**tem, n.d.*

Propria professione monachus efficitur qui, ut prefere, aut tacite. Expresso, ut si quis post annis probationis habitum sufficiens monachalem, regaliter probatum obstringi se velle proficer. Si tamen non probationis regaliter probatum est, & qui converti desiderat, habitum recipit, & professionem aut Abbatem per se vel per alium professionem regaliter observari obligatur, & rete monachalem ostendens.

Ex causa post annum probatum repetitionem b.d.

Hec de prabendis, & dignitatibus, arque illarum proportionibus dixisse nos sufficiat. Verum, quia in hoc tractatu diffuse immorari sumus ut sequentia precedentibus melius contexamus, quedam in memoria reducemos. Personatus ergo quidam laicu: sicut clericu: Rursum clericorum quidam sunt in sacerdotio: constituti, quidam in laicis, tunc non in sacerdotio, quidam nec in facie nec in sacerdotio. Eorum rursus, qui infra sacerdotio constituti sunt, quedam sunt in celso gradu, ut Episcopi, quidam in inferiori, ut Presbiteri. In facie vero dicuntur constituti Diaconi & Subdiaconi. Qui vero nec in sacerdotio, nec in facie reperiuntur, ii sunt, ne sunt in minoribus ordinibus constituti. Ceterum, quoniam adhuc quidam in Ecclesia sunt, qui non minus in latitu: quam in clericatu constituti Dominu: defervunt, ut sunt regulares ac monachii, refutat, ut & de his pauca subficiamus.

*Venammodum autem differunt Abbatum & monachorum, per monachorum filiorum b.d.**Ordinatus ignorante domino si est monachus, si liber, si dimissus postea intra annos recipere fervent, h.d.**Vnimodo d si prius ignorante domino si liber minister ordinatus, monachus fieri elegit, iugum servit, utitudo evadet: alias intra annis sibi sicut domino servientem fortunam probare, & servum suum respectu le-**cibet.**Prædicatores, Minores, & Mendicatores, non tamen sicut**leprosum anima, & recipientes professionem parvus, i.d.**Q*uod si tamen de facultate recipendi annos.*professionis dicitur, non nec percepit. Professio-**nes enim & minores, aliquæ mendicantium videlicet**anne annos probationis elapsum, quippe si si oculi**non professione, vel feculi resumptione recipere non posunt.**Quod si forte contumaciam in**qui si recipiunt fuerit, corundem ordinum ministeri**aliqua & receptores à receptione ad professionem quatenus**liber huiusmodi regularibus pro culpis intul. sicut grav**eruntur, ex triplici capite qui si monachus, & impubes à patre traditus monachus, post annum pubertatis potest redire ad seculum, si vellet, h.d.**Delato habitus tautam ostendit professio, & infelix de-**bet si conformare cum habitu quem gerit, h.d.**T*acite profector quis, cum idonea consenserit profe-*re, & vitam ducente monachalem: igitur, habitus post**annum retinendo, ubi si novitis & profecti communis**indistinctus est, vel profectorum habitus indistinctus est,**ut clerici, qui se fingunt, & veri monachii**& non sunt, corrigitur, & veri monachii**potest differentiam inter profectorum & tacitum profectum, i.e.**V*trah autem quis ex profectus fuerit, an*cit, interdum multum intercidet. Expressi enim pro-**a C. q. 1. de regul. b C. q. 1. de regul. c C. monach. 20. g. 1. d C. q. 1. de regul. 20. g. 1.*

fello, etiam feculari habitu non murato; illi religionis pars obligat, quam quis professus fuerit. Tunc a veritate probacionis annum, per habitos, qui profectus sunt datur, susceptionem, non illi specialiter, quia est sufficiens habitus, sed generaliter religioni recipienti obligat, dum tamen legitime sit statim ac sciens & prudens triuio in eius habitus delatione perseveret.

Confessio non vacat per religiosum ingressum ante profissione, nisi de confessione gregis b. d.

*E*t si contigerit enim quia religionem ingreditur, beneficium tenire b. intra probationis annum non erit nisi conferendum: sed interim per alia assignata subiungens de preventius portione, beneficio inferni dicuntur. Si tamen ingressus ad id accedit afflensus, a quo vitam mutare voluerit, liquido appareat, aut legimus profissionem emerit, beneficium altius liberum confert potest.

Sed utram regularum votum, monasterium ingredi debet, non aliud quod fuit prelatum confutus. b. d.

*I*llegit qui vobis de ingressu religionis composuerint, ut Monachus fiat, cogendum erit. *Vtq; ad eum Deo voti ligat emissio, ut etiam si quis post votum praeclarum fuerit confessus, Dominu tamen promissa tolleret fit compellendus.*

*P*er votum felix derogat fratrepli, b. d.

*L*uid qui potest, si quis post votum e de cetera reli-

gione intrada emisum, aliam religionem etiam laxi-

mam inter ianuam, & in eadem proficitur, ibidemque po-

litio, qui non obstante priore, licite remaneat: in qua ip-

e, cum lecundum solenne votum priori implici de-

rogari posse, et ceterum est, post Monachum in ea re-

ligione, in qua profilius est, remaneat: eidem tamen

provoce non complete, penitentiam imponendam. Et

autem in profilio votum simplex, quod non est aliquo

professione invenitum. Solemne vero est, quod quis per

professionem tacitam vel expressam comprobavit.

*S*icut fuitus Monachus, cogitur remanere in monasterio, b. d.

*I*psius, qui legitima in auctoritate constitutus, habitum fe-

ndit induit sponte, religio am, propositum ultra, suffi-

cuum deterre non potest, sed proprio Abbatii obedientia-

in auctoritate deget monasterio.

*M*onachus non potest aliquod proprium habere, nec contrahere

prius Papae dispensare, b. d.

*S*ed nec aliquid proprium possidere debet: & si quid

*S*aber, ut omnibus continent, resignabit. Nam abdicatio

proprietatis adeo est annexa regule monachali, ut con-

tem nec summis pontifice posse licentiam indulgere.

*E*t si proprietatis apud quicquam inventa fuerit in morte,

et in Chiristiana sepulchra privandus, & sepulturam exhu-

mandus; prout etiam hec Gregorius se fecisse narrat.

*P*onit Monachus transuersum in auctoritate religionem: & si

liberatur, auctoritas, in quam Monachus vult migrare, statu-

bitus Abbatii, b. d.

*S*ed nec temere Monachus de monasterio, & a monas-

terium migrare permitendas est, nisi monasterium,

ad quod transitum facere cupit, difficiens existat. Quo s-

icu nullo obstante privilegio, praefatus Monacho sine

difficultate debet transiendi licentiam indulgere, ne vide-

atur propositum impedit divinitatis inspiratum. Quod si

foue probabilitate dubitet, utrum quis velit ad ordinem

inchoarem transire, an ad laxiorem, excharitate, ac ex se-

a. C. 1. 20. 11. de reg. b. extr. 1. commun. de reg. c. C. p.

extr. 2. tit. d. C. extr. de stat. Monach. e. C. quod Desi-

de statu Monach. extr. f. C. Abbate, curi statuus sq. 20. q. 2.

g. C. 1. 20. 11. in magistrum extr. de dicti. h. C. nullus religio-

bus, deservit in e. i. Clem. 1. 20. de stat. Monach. k. C. statu-

extr. de relig. d. 20. 11.

FINIS LIBRI PRIMI.

Bbb 3